

KUPUJTE VOJNE BONDE!

Novi napadi na oporišče v Italiji

NEMCI BI RADI VSAJ LOKALNO ZMAGALI; RUSKI POGOJI ZA NEMCE IN DRUGO

Neapelj, Italija. — V sredo in četrtek jutro so Nemci na novo začeli napadati zavezniško oporišče pod Rimom. Radio poročilo omenja, da so Nemci z napadi delno uspeli pri Carrocetti. Druge zavezniške čete pa krepko vstrajajo in odbijajo vse nemške zaletke v njihove pozicije. Nemci so vrgli proti oporišču nova ojačenja in zglede, da hočejo za vsako ceno potisniti zavezniške nazaj v morje, da bi tako pokazali vsaj neki lokalni uspeh nemškemu narodu doma. Kako bo borba za oporišče pri Nettuno izpadla še ni jasno. Zavezniški gojijo upanje, da bodo istega vzdržali. Nemški pritisk pa je hud, ker prihaja iz ugodnejših pozicij. Poveljnik zavezniških sil v Italiji general Aleksander je sicer dal izjavo Churchill in poročevalcem, da ni treba imeti strahu, da bi zavezniški ne vzdr-

Boji v notranjosti Italije divja (Nadaljevanje na 6. str.)

NAJVEČJI UDAR NA BERLIN; KAKO PREMAGATI JAPONCE?

London, Anglija. — Angleški letalci so zadali v noči med torkom in sredo dosedaj najhujši udarec nemški prestolnici Berlinu. Okrog 900 angleških bombnikov je poletelo nad Berlin in vrglo 2,800 tonov bomb na mesto. Napad je bil spretno organiziran. Tekom 20 minut so bombniki zmetali svoj uničevalni tovar in že bili na potu nazaj proti Angliji. V napadu so Angleži izgubili 43 bombnikov.

Učinek napada je zelo obsežen. Opazovalna letala so po napadu ugotovila, da so bombe razdejale številne transitne proge in da bo ves promet za daleč časa ustavljen. Poslopja, ki so še ostala po prejšnjih napadih so razdejana in iz številnih krajev so sikali proti nebu plameni, ki so bili vidni daleč naokrog. Dim se je dvigal skoro do 4 milje v višave. Berlin je v popolnih razvalinah. Vse kar so barbarski Nemci prizadeli drugim prestolnicam po Evropi, so zdaj v polni meri in z obrest-

mi dobili nazaj. Tako je, kakor ti drugim, tako drugi tebi.

Iz zavezniškega glavnega stana v južnem Tihem morju poročajo poročevalci, ki so obiskali glavnega poveljnika Douglasa MacArthura, da je ta izjavil, da zračni napadi na Japonce so potrebni. Toda ne bodo pa prinesli samo zračni napadi odločitve. Japonce bo treba srečati s kopno vojsko na kopnem in jih odločno poraziti tam. Japonci z vsem zasedenim ozemljem v Kitajski, Mandžuriji, Malaji, Indokini in otokih predstavljajo silno kontinentalno silo. Do zmage bomo prišli v tesnem sodelovanju med zračno, pomorsko in kopno silo, je dejal MacArthur.

TURČIJA SE SKUŠA ODLOČITI, A SE NE MORE ODLOČITI

Kairo, Egipt. — Turčija je ena onih dežel, ki nujno čuti, da bo morala biti soudeležena v tej borbi, če bo hotela imeti kakor besedo po tej vojni pri mirovni konferenci. Čuti, da je njena vloga na strani Anglije in Amerike. A odločiti se pa ne more,

ker jo skrbi rusko stališče napram njej. Z zmagovitim pohodom proti Nemčiji postaja Rusija najvažnejši faktor v vzhodni in južni Evropi. Skoro je gotovo, da bo njen vpliv segel vse skozi na Balkan in da bodo turški interesi tam stopili v ozadje, ali pa popolnoma odrinjeni. Drugo važno vprašanje je za Turčijo, kake načrte ima Rusija napram vprašanju Armenije, kjer je še vedno stari neporavnani spor med Turki in Rusijo. Stalin je baje v Teheranu nekaj namignil Churchill in Rooseveltu in Turki so bili tedaj hudo nervozni.

Nemci ta položaj pridno izrabljajo. Turkom pošiljajo o-

rožje, ki gotovo ni najnovejši in za istega dobivajo potrebno blago in živež, kar Nemcem vsega že primanjkuje. To turško obnašanje zaveznikom ni po volji. Na drugi strani pa oborožena Turčija bo morda kak adut za zavezniške, če bo Stalin po vojni preveč rogovillil in preveč zahteval. Politika je na eni in drugi strani in z njo se hočejo okoristiti eni in drugi.

Prerokuje se, da bo Turčija spomladi stopila v vojno na strani zaveznikov. A to je le prerokovanje. Vse je odvisno, kako se bodo vrstili nadaljni razvoji dogodkov.

FINCI ŠVIGAJO SEM IN TJA ISKAJOČ MIRU

Stockholm, Švedska. — Na rusko-finski fronti je zadnje dva dni vladalo nekako premirje. V švedsko pretsolnico so dospeli, kakor že poročano, finski zastopniki, ki so v stiku in pogajanjih z ruskim diplomatskim zastopstvom v Stockholmu. Iz zanimanja na obeh straneh je razvidno, da Finci bi radi zvedeli, kaj so ruski pogoji in Rusi bi radi zvedeli kaj Finci pričakujejo iz te godlje, ki so si jo sami skuhal s tem, da so šli s Hitlerjem v vojno proti Rusiji leta 1941. Finci vedo, da jih čaka kazen in zguba in so na to tudi pripravljeni. V kolikor je mogoče čutiti kaj bodo ruski pogoji, bo med njimi prva zahteva brezpogojna predaja in odločitev orožja. Ureditev mej med obema deželama bo odloženo za poznejšo ureditev. Je pa še eno, kar se Finci najbolj bojijo, namreč, da jih Nemci ne bodo pustili iz svoje-ga območja in da bodo vodili vojne operacije proti Rusom na Finskem naprej in da bo z Finsko isto kar je z Italijo, da se bo na njeni zemlji vojska nadaljevala.

PRIJAVE ZA DOHODNINSKI DAVEK MORAJO BITI VLOŽENE PRED 15. MARCEM

Chicago, Ill. — Zvezni urad za dohodninski davek ponovno apelira na vse davkoplačevalce, da izpolnijo svoje prijave in iste vložijo pred 15. marcem 1944. Vsakdo, ki je zaslužil tekom lanskega leta 1943 če samec več kakor \$500 in če oženjen več, kakor \$1200, ali če znašajo drugi njegovi dohodki kot najemnine, obresti od denarja toliko, mora izpolniti svojo prijavo. Čas se hitro izmiče in davčni uradi so te zadnje tedne silno obloženi z delom. Davkoplačevalcem pomagajo tudi mnogi drugi razni uradi pri izpolnjevanju letošnjih prijav, ki so letos dokaj komplicirane. Na prijavah je treba napraviti trojni obračun za naknadni davek, za normalni davek in davek za "victory" davek. Treba je tudi vedeti, kaj je dovoljeno odbiti in kaj ne. Prijatelj našega lista bomo pomagali izpolniti te prijave tudi v uradu našega lista, a to samo ob večerih, pa v nedeljo dopoldne.

NEMCI UTRUJEJO DAN-SKO OBRÉŽJE

London, Anglija. — Nemci gradijo vseskozi od severne točke Danske doli do Holandije širok in globok jarek nad 300 milj dolg. V zaledju ga globoko in jarko gradijo konkretna zaklonišča in podzemne shrambe za municijo. 15 milj širok pas ob obrežju je civilnemu prebivalstvu prepovedan.

ČETRTO VOJNO POSOJILLO PREKO KVOTE

Washington, D. C. — Četrto vojno posojilo, ki mu je bila določena kvota za dobo od 15. januarja do 15. februarja v svoti 14 milijonov dolarjev, je doseglo 191 milijonov dolarjev preko določene kvote.

PSIČEK BO TUDI ŠEL Ž NJIMI

Pes "Pisen" je tudi dobil svoj rešilni pas, ko so se pripravljali za vpad na italijansko obrežje pod Rimom. Ta dva se ravno kar peljeta tja na ameriški ladji. Ker smo predstavili Pizna, naj predstavimo tudi njegovega mojstra. Psička ima na skrbi Pfc. Roy Hamilton iz Kalamazoo, Mich.

KRIŽEM SVETA

Melbourne, Avstralija. — Blizu Gippsland v Viktoriji provinciji, je vsled ognja v prerijskem grmčevju zgorelo 200 domov. Zgorelo je tudi 12 ljudi. V Hallournu je od ognja požodovana tudi tamkajšna državna elektrarna.

Washington, D. C. — Upravitelj za tujezemske ekonomske zadeve L. T. Crowley, objavlja da bo iz Amerike v kratkem poslana skupina tehnikov v Etiopijo, da tam razvije proizvodnjo raznih surovin. Crowley pravi, da Etiopija obeta v tem oziru uspehe.

Harrisburg, Pa. — Po državi Pennsylvaniji je zapadlo zadnje dni precej snega, kar pennsylvanski farmarji z veseljem pozdravljajo. Horst, državni tajnik je izjavil, da je snežena odeja za pennsylvanske farmarje "denarna odeja".

London, Anglija. — V Angliji so oranže prava redkost. Kadar pridejo na trg je za Anglijo to kar praznik. Predvčerajšnjim je neka deklica prodala v neki ulici par oranž, ko so ljudje zvedeli, so drli v dotično ulico, da so zajezili ves promet.

Berne, Švica. — Nova fašistična stranka, ki jo je organiziral Mussolini, je sprejela nove zakone, ki določajo, da morajo industrijski lastniki sprejeti v vodstvo svojih industrij tudi delavce. Z njimi morajo deliti tudi dobiček pri obratu.

Washington, D. C. — Civil Service Commission je objavila te dni statistiko vseh zaposlenec v zvezni vladni službi. V vseh 48 državah je bilo v mesecu januarju t. l. zaposlenih 2,811,813 uslužbencev.

Miami Florida. — Cena zemljiščim se tu zopet dviga. Nat Teller je plačal za parcelo ob morju 75 čevljev široko in 168 čevljev dolgo \$105,000.00. To je skoro \$1,400.00 za "front foot". To je najvišja cena za zemljišče v Floridi iz leta 1925.

London, Anglija. — Nemci dovažajo nemške otroke nazaj iz Poljske. Ko so zavezniški stalno bombardirali Porenje in Porurje, so Nemci na sto tisoče otrok preselili v Poljsko. Zdaj se bojijo bližajočih se Rusov, pa iste selijo nazaj.

AMERIŠKI LETALCI IN TOP-NIČARJI RAZBILI ITAL-JANSKI SAMOSTAN

Neapelj, Italija. — Kakor smo že zadnjič poročali, da so Amerikanci zagrozili, da bodo primorani bombardirati benediktinsko opatijo na gori nad mestom Cassino, če se Nemci iz iste ne umaknejo, so bili v to primorani vsled nemške trdovratnosti. Nemci so mogočen samostan utrdili in iz njega odbijali napade. V torek so Amerikanci poslali 100 svojih "letečih trdnjav" in obenem namerili na samostan svoje topove, ki so istega v nekaj urah popolnoma razrušili. Kjer je bil preje mogočen samostan, so zdaj razvaline, izpod katerih se dviga dim. Katoličani po vsem svetu ta napad na samostan razumejo in vedo, da je za razdejavanje kriva nemška trdovratnost, ker so se v samostan ugnedili in iz njega napravili trdnjavo. Tako je postal zgodovinski samostan čisto vojaška utrdba, katero je bilo treba razdejati.

Opatija na gori Cassino datira daleč nazaj v zgodovino. Samostan je bil na 1700 čevljev visoki točki vrhu gore. Leta 1929 je samostan slavil svojo 1000 letnico. Samostan je imel slovečo knjižnico, kjer so slavni benediktinski knjižničarji imeli spravljeneh od 80,000 zvezkov, do 1200 rokopisov in nad 40,000 zapiskov.

OPA URAD OPOZARJA

Chicago, Ill. — Ako vaši gasolinski odmerki, to je kuponi za katere dobite gasolin potečejo z 1. marcem t. l., je potrebno da vložite prošnjo za nadaljne kupone takoj. Vsaj 10 dni pred potekom naj se take prošnje vlagajo. To zato, ker od 1. marca naprej bodo morale vse prošnje v glavni osrednji urad v mestu in se bodo tudi tam izdajali novi kuponi.

POŠTA V OKUPIRANEM DELU ITALIJE DOVOLJENA

Washington, D. C. — Poštni department je objavil, da je v dele zasedenih provinc po zavezniških v Italiji, dovoljena pisemska pošta. Ti kraji so: Sicilija, Sardinija in provincije: Bari, Brindisi, Cantanzaro, Cosenza, Lecce, Matera, Potenza, Reggio, Calabria, Salerno in Taranto.

KAKO SE GODI SRBOM POD NAZIJSKO PETO

Washington, D. C. — Švedski list Nya Dagligt Allehanda je objavil povest švedske dijakinje, ki se je vrnila iz Dunaja in južne Nemčije. Njeno poročilo popisuje, pod kakšnimi razmerami delajo Srbi, ki jih je izdajalec Nedić poslal v nacijske delavске tabore. Poročila dekleta, ki je vse videla na lastne oči, se posneto iz omenjenega švedskega lista glasi:

"Na Dunaju je mnogo tujih delavcev. Težko je popisati, kako izgledajo. Ena srbskih deklet je prišla na Dunaj takole: V uradu za rekrutiranje so ji rekli, naj podpiše formular, kjer ji jamčijo redno službo, dobro plačo v tovarni in stanovanje blizu tovarne. Dogovor je moral biti podpisan za leto dni. Vse obljube so bile zlagane. Dogovor je bil pisan nemško, deklet in njeni tovariši niso razumeli besedila. Dogovor se je glasil na dve leti, služiti je morala v nemški družini s sedmero otrok za štiriindvajset nemških mark mesečno. Čistiti je morala dvanaest sob, prati perilo, paziti na otroke in še kuhati. Prosto je imela samo ob nedeljah popoldne od treh do pet brez vsake druge razlike. Delala je po petnajst ur na dan."

Poročilo mlade Švedinje se glasi dalje: Moškim delavcem se godi še slabše. Težaki dobivajo po štirideset mark mesečno. Ne dobivajo obleke. Dobivajo približno en kilogram kruha na teden, drugo je krompir in voda. Kdor dela pri kmetu, se mu godi bolje, seveda ako je kmet pošten. Delavci živijo po lesenih barakah, ki so nezakurjene. Delavci so shušajni, bleedi in slabe volje. V taboriščih, kjer so bile kuhinje v nemških rokah, so postale razmere tako strašne, da so se prestrašile celo oblasti. Izkazalo se je, da so Nemci kradli živež pripravljen za tujce. Nastalo je vprašanje, ne, kako velika naj bo kazen, temveč ali naj se krivci sploh kaznujejo. Kdor ni Nemec in ne član nacijske stranke, nima nobene zaščite. Vkljub takim razmeram pošilja Nedić še dalje srbska dekleta in mladeniče v Nemčijo z izgovorom, da grejo na vaje, da bi se naučili, kako naj obnovijo Srbijo po nemškem vzgledu. Nedavno je odšel iz Beograda zopet transport takih sužnjev. Nedić je imel govor, v katerem jim je rekel med drugim: "Mladina nove Srbije, najbolji sinovi naše domovine, pošiljam vas v Nemčijo. Videli boste Nemčijo, cel narod na delu za zaščito domovine, njenih zaveznikov in evropskega kontinenta."

Medtem ko je Nedić govoril, kako njega in njemu slične nacije ščitijo, je nemška komanda ukazala vsem državljanom od 16 do 60 let, naj se pripravijo, da bodo izmed njih sposobne izbrali za delavsko službo. Državni monitorji v Ameriki so čuli te vesti preko beograjskega radia. Razen tega so nemške oblasti javile, da se morajo prigrisati tudi dekleta od 19 do 23 let, ker tudi med njimi Nemci iščejo sposobnih rok za suženjsko delo v Nemčiji.

NAVODILA ZA ČAS KO PRIDE INVAZIJA

New York, N. Y. — (telegrafčno iz Londona). — Informacijski Urad Združenih Narodov javlja, da zavezniški glavni stan pošilja navodila civilnemu prebivalstvu in podzemeljskim pokretom v zasedenih deželah.

Antoin Delfosse, belgijski minister pravde, je pretekli teden rekel Belgijcem preko radia sledeče: "Zavezniški glavni stan je apeliral na belgijske uporne organizacije, za katere tudi bo zelo koristno, ako pomagajo Britancem in Amerikancem očistiti svojo narodno zemljo strupenih sovražnikov. Svari, naj se pazljivo in skrito pripravljajo za odločno delovanje."

Francoski podzemeljski časopis "Combat" je objavil natančna navodila za slučaj invazije: "Takoj zapustite mesta in pojdite na deželo, ali vsaj v predmestja. Ako ravno ne morete nikamor oditi, pripravite svoje domove tako, da postanejo trdnjave. Spravite hrane, vode in kuriva za štirinajst dni. Ko pride obvestilo, da je druga fronta odprta, skrijte se takoj za 48 ur, potem se pa pridružite osvobodilni vojski."

"Ako vas nenadna vest za-teče v mestu, najдите dobro skrivališče za čas, ko vas bodo Nemci iskali. Poslušajte radio."

Britanski radio je 1. februarja v svojem prenosu v ciociari, italijanskem dialektu iz kraja Cassino pod Rimom, dal natančen opis poti po katerih se bodo nemške sile pod komando Field Marshalla Kesselringa umikale, ter naložil Italijanom, ki živijo v tem kraju, naj ovirajo Nemcem premikanja kolikor morejo.

(Nadaljevanje na 6. strani)

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

Izhaja vsak torek in petek

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telephone: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891

Issued every Tuesday and Friday

Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$4.00	For one year \$4.00
Za pol leta 2.00	For half a year 2.00
Za četrt leta 1.25	For three months 1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$4.50	For one year \$4.50
Za pol leta 2.25	For half a year 2.25
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50

Dopisniki so prošeni, da dopise pošljejo vedno malo prej, kakor sadnje ure predno je list zaključen. Za torkovo številko morajo biti dopisi v uredništvu najkasneje do petka jutraj prejšnji teden. Za petkovo številko pa najkasneje do srede jutraj. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kodaj je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

VOLITVE IN DRUGO

Za ameriško javnost je letošnje leto velike važnosti. Narodne volitve, na katere se pripravljajo dežela v tem letu, so tako važne, da na iste zro še z večjo pozornostjo naši zunanji sovražniki, kakor pa mi sami. Ni izključeno, da bo mogoče celo denar naših sovražnikov igral indirektno veliko vlogo v letošnji volilni borbi.

Oseba, katero osiščne sile najbolj sovražijo, je naš odlični in modri predsednik Franklin D. Roosevelt. Naši zunanji sovražniki se predobro zavedajo, da jim je ravno on prekrizal račune in načrte, s katerimi so mislili, da bodo zavojevali ves svet. Zato je pričakovati, da ne bodo štedili z nobenimi sredstvi, da bi zmanjšali njegov vpliv med nami. Takih nakan se morajo ameriški volilci, pa naj pripadajo h katerikoli stranki že hočejo, najbolj varovati.

Zakaj pa osiščne sile gledajo s tako pozornostjo na naše narodne volitve in zakaj naj bi bili pripravljeni tudi žrtvovati vse kar potreba, da bi se zmanjšal vpliv našega odličnega predsednika? Vzrok za to lahko vsak vidi, če le hoče. Za Nemce in Japonce bi bil najbrže vsak drug kandidat, če bi zmagal nad Rooseveltom, bolj dobrodošel, kakor on, ker od vsakega bi pričakovali več milosti, kakor od njega, to je kar se tiče miru, ki se bo sklepal po tej vojni. Prav te točke bi si morali vsi ameriški volilci prav posebno zapomniti.

Za slučaj, da bi bil sedanji predsednik poražen, kar je upati da ne bo pri letošnji volitvah, bi bil to tudi poraz za vse one narodnosti v Evropi, katerih dežele v Evropi je zasedel Hitler s svojimi barbarskimi naziji. Saj je ravno predsednik Roosevelt obljubil vsem zasedenim deželam, da se jim ima vrniti neodvisnost in narodna svoboda. In on je edini, ki se ni bal postaviti se javno za pravice zatiranih narodov izmed premognih naših državnikov. Če primerjate njega v tem oziru z drugimi, je razlika kakor noč pa dan. On govori neustrašeno in odprto za pravice malih narodov, katere so Nemci, Japonci in tudi Italijani zaznamovali, da jih uničijo in iztrebijo s površja zemlje. Drugi politični voditelji hodijo okrog tega vprašanja kakor mačka okrog vrele kaše in se bojijo zameriti se narodnostim osiščnih sil. Volilci slovanskega pokolenja bi tega dejstva ne smeli za nobeno ceno prezreti.

Ob času volitev prihajajo razni kandidati kaj radi naše prireditve, ali pa prireajo politične shode med nami. Ob takih prilikah prav nič ne škodi, če kandidate vprašamo tudi za njihova mnenja glede ameriške zunanje politike in še posebej, kaj je njihovo mnenje glede povojne Evrope. Kar se tiče naše zunanje politike, bi morali pač vedeti za mnenje vsakega našega kongresnika, senatorja in guvernerja vsake naše države. Po njihovih izjavah bomo spoznali, kaj je njihovo mnenje napram krivicam, ki so jih in jih še uganjajo osiščne sile po naših slovanskih deželah v Evropi. Pokažimo jim ob takih prilikah, kakor so narodne volitve, da se zanimamo za njihova mnenja o nas in o usodi našega naroda za morjem. Nihče nam ne more zameriti, če se mi zanimamo za one, ki se zanimajo za nas.

Kongres in senat sta najvažnejši inštanca v sestavi vlade te demokratične dežele. Sklepi mirovnih pogodb morajo biti potrjeni in odobreni od kongresa in senata, predno morejo postati obvezni in veljavni za to deželo. Zato, če bodo v kongresu in senatu širokogrudni poslanci ljudstva, ki jim bo bodočnost te velike demokratične dežele pri sreči, potem bodo zagovarjali take sklepe in pogodbe, ki bodo koristni za to deželo, pa tudi pravični in poštenu za male narode v Evropi in drugod po svetu. Ako bodo pa prišli v kongres in senat ljudje takega duha, kakor so prišli leta 1918, ki so pokojnemu predsedniku Wilsonu le nagnali, mesto da bi ga bili podpirali, potem bodo premnože naše žrtve, ki jih doprinalamo v tej vojni, brez prave koristi, ker s tako izolacijsko politiko bomo uničili veliko prizadevanje našega velikega demokratičnega predsednika Roosevelta, ki stremi za tem, da odpravi s sveta krute diktatorje, ki so pahnili svet in nas z njim v to nesrečno krvavo vojno številka 2. Dolžnost volilcev je, da so oprezní pri kandidatih zlasti še sedaj pri nominacijskih volitvah. Zdaj

je prav za prav čas, da se zanimamo, kdo bo nominiran in postavljen za kandidata. Zato naj se primarnih volitev nihče ne izogiba. Kajti važnost primarnih volitev je velika, kar se ob primarnih volitvah nominira, to imajo potem volilci v jesen pri končnih volitvah za voliti.

Vsak volilec naj skuša poizvedeti o kandidatih, kaj so in kdo so in kaj je njihovo mnenje glede naše zunanje politike in zlasti še kaj je njihovo mnenje napram krivicam, ki se gode v Evropi zasedenim deželam. Potem pa izberi vsak modro in previdno po svoji vesti in prepričanju najboljše izmed njih in le za take glasuj.

Zdaj je čas, da govorimo o tem, po volitvah bo prepozno.

REV. BOGOLIN PIŠE
Los Angeles, Calif.

Iskren pozdrav Vam faranom cerkve sv. Štefana v Chicagi!

Zdelo se mi je, da Vam moram zopet napisati par vrstic. Odkar sem Vam zadnjič pisal je preteklo že mesec dni in od tedaj se je tukaj zgodilo marsikaj zanimivega. Nekaj teh dogodkov lahko popišem, drugih pa ne smem, ker smo pač omejeni pri tem.

Od zadnjič smo se preselili iz Camp Young. Sedaj smo precej daleč v notranjosti tega puščanskega okrožja. Čisto gotovo je, da nismo prišli na boljši kraj. Kamorkoli človek pogleda, ni drugega, kakor pesek. Nobenega stalnega poslopja nikjer. Tudi nobenega tlaka po šotorih. Puščavski pesek je naš tlak. Tudi sem se navadil ceniti svetlobo, ki mi jo daje — svečka. Nadalje sem se tudi prepričal, da ni posebno pripravno brati brevir pri luči svečke. Do zadnjega tedna mi je bilo precej težko tudi opravljati večerne maše. Drugače nisem imel za razsvetljavo kakor svečke in včasih je bila res težava. Toda American Slovene Servicemen's Aid v Chicagi mi je pomagal.

Obrnil sem se na ta klub, pa so mi poslali ne eno, temveč dve gasolinski svetilki. Sedaj je pri naših mašah vse drugače. Pri tej priliki se zahvaljujem imenovani organizaciji za njen odziv na moje prošnje in jo priporočam Vam vsem, da ji greste na roke po svojih najboljših močeh, ker je ta organizacija že veliko dobrega naredila in veliko še lahko naredi.

Tukaj imam dve kapeli. Ena izmed njih vrši dvojno nalogo, kot urad in kot kapela. Ena in druga kapela ni nič drugega kakor po dva velika šotora zvezana skupaj. Za klopi imamo lesene stolice. Posebnih klečalnikov ni; za to služi kar puščavski pesek, ki je kapela z njim potlakana. Mnogokrat se vzdigne notri fini peščen prah. Ob nedeljah imam v vsaki kapeli po eno mašo. Udeležba je prav dobra. Je pa tudi nekaj takih, ki bi morali priti, pa ne pridejo. Toda prizadevam si, da bi jih pridobil in z božjo pomočjo bodo prej ali slej prišli nazaj kamor spadajo. Ravno zaradi tega Vas vse tako goreče prosim, molite, da bi Bog blagoslovil moje delo. Vsled Vaših molitev se prav lahko zgodi, da bo eden ali drugi katoliški vojak, ki zdaj zanemarljivo svoje verske dolžnosti, spregledal, da ni na pravi poti.

Včasih me pokličejo ob nedeljah, da moram opraviti še tretjo mašo, za edince, ki nimajo svojega katoliškega vojaškega kaplana. Tukaj se kaj takega prav lahko pripeti pri letališčih kakor tudi pri premičnih bolnišničnih edinicah.

Ob delavnikih moram čas za vsakdanjo mašo prilagoditi večbalnemu dnevnemu redu za vojake. To pa nikakor ni lahko, ker pri moji edinici ima vsaka skupina svoj lastni večbalni program. Ker ni mogoče tako urediti, da bi bila prilogo-

nost za vse, je treba pač gledati, da bo vsaj kar največje število imelo priložnost, oziroma, da bo ustrezno predvsem edincam, ki se maše najbolj udeležujejo. Med tednom torej mašujem tri dni ob 6:15 zvečer, tri dni pa ob 6:00 zjutraj. Za zgodnjo mašo vstanem ob petih zjutraj in ob pol šestih jo mašam po puščavskem pesku s svetilko v roki proti kapeli. Ob takih prilikah se pogostokrat spomnim na Chicago, na Sv. Štefana. Pri Vas ste s časom dve uri naprej. Nekako takrat, ko se pripravljam za zgodnjo mašo, mnogi hitite na delo, nekateri pa k maši ob 8. uri; otroci hite v šolo in k maši. Ob istem času ko mašujem tukaj, se vrši maša pri sv. Štefanu in koliko molitev se dviga k Bogu za fante, katerih imena se nahajajo na farni častni tabeli!

Ob četrtkih zvečer imam posebno pobožnost, namreč tedenski rožni venec. Tisti dan se začne maša ob 6. uri zvečer, takoj po maši pa molimo rožni venec. Ne morem Vam popisati svojih čustev prvi četrtke, ko smo opravljali to pobožnost. Glasovi fantov, ki molijo "Sveta Marija, Mati Božja, prosí za nas grešnike zdaj in ob naši smrti uri. Amen." — ti glasovi ljudem pretejejo dušo. Fantje, mladi možje, pa žrtvujejo svoj čas, ki jim je določen za razvedrilo, da častijo prebrazeno Devico z molitvijo rožnega venca! In za kaj prosijo? Lahko Vam povem. Da bi Bog vse tako uredil, da bi domači in ljubljani doma ne imeli prevlelikega trpljenja.

Se to lahko omenim, da po rožnem vencu vojaki ostanejo skupaj, potem imamo pa neke vrste družabni sestanek. Privoščimo si "pop", "cookies" in "chocolate bars". Potem pa pojemo — ne popularne svetne pesmi, temveč katoliške cerkvene pesmi. Kako lepo se zdi človeku, ko sliši take znanе cerkvene pesmi kakor so "To Jesus' Heart All Burning", "Mother Dearest", "Tantum Ergo", "O Salutaris", itd. Eden vojakov, ki ima dober tenorski glas, včasih zapoje solo "Ave Maria". Fantje imajo resnično radi te in podobne pesmi in težko pričakujejo četrtka večer.

Pa še nekaj osebnih vesti! Odkar sem prišel sem, sem vedno iskal prilike, da bi se sestal s fanti iz naše fare, kateri niso predalec od tukaj. Do zdaj sem se sestal z vsemi razen ene. Najprej sem se videl z našo vojaško bolničarko Lt. Elizabeth Mehlin, sestro od Mrs. John Petrovič. Kakih 200 milj je bilo treba premeriti, da sem jo mogel obiskati. Lahko pa verjamete, da je bil to prav vesel sestanek, četudi ni trajal več kakor par ur. Za njo sem se sestal z Johnnyjem Tivador iz 22. Pl. Neprizadevano me je obiskal neko nedeljo zjutraj, ko se je ravno vračal iz gasolinske postaje. Oba sva bila nezrečeno vesela, da sva se tako srečala. Isto nedeljo popoldne pa sta "potrkala" na "vrata" mojega šotora — kaj mislite, katere dva? Joe Smid in Louis

Pasdertz (Blue Island in Wood St.). Premierila sta podobno razdaljo kakor iz Chicago v Lemont, da sta prišla iz svojega taborišča v naše. Človeku se res lepo zdi, da ima prilike sestati se s temi fanti. Edini, ki ga do zdaj še nisem videl, je Jackie Muha, ki je v istem taborišču kot Tivador; tudi z Jackom se bova gotovo videla enkrat te dni. In pogledajte no, saj bi bil kmalu pozabil omeniti še enega vojaka, ki sem ga obiskal! To je bil Charles (Chuck) Grill iz 23. St. Preden sem prišel do njega, sem se moral voziti kakih 220 milj. Ko sem dospel tja, je bil Chuck ravno zunaj na vežbanju. Sel sem tja po kompanijski "ulici" in videl sem, da me je takoj zapazil. Ravno takrat pa je zadonelo povelje "Right — face!" Chuck, ki ni vedel, ali je resnica ali sanje, da me je videl, menda ni prav slišal tistega povelja. To je bil zares imeniten obisk. Razkazal mi je svoj tank in vse podrobnosti na tem velikanskem stavu.

V kratkem, bilo je izredno prijetno zame, da sem se mogel sestati z vsemi temi fanti. Njihovim staršem pa bi rad sporočil, da se vsi dobro počutijo in kar se da dobro izgledajo. Tudi do Jacka Muha bom še dospel, če me le ne bo prehitel in sam prišel prej sem.

Toliko bo moralo biti zadosti za enkrat. Popisal sem vse, kar bi Vas moglo zanimati. Skušam dobiti dovoljenje, da bi Vam mogel poslati par sličic naše kapele, mojega prebivališča, splošne okolice in morda še skupine katoliških vojakov pri nedeljski maši. Obljubiti zaenkrat ne morem ničesar. Bomo videli, kako bo.

Se enkrat Vas prosim, da se me spominjate v svojih molitvah. In nikar ne pozabite fantov na častni tabeli v cerkvi. Pred vsem pa si redno dopisujte s svojim sinom pri vojaki! Ne morete si predstavljati, koliko zanje pomenijo pisma.

Pozdravljam vse in vsakega posebej pri Sv. Štefanu, posebno pa patre Edward, Andrew in Louis, kakor tudi brata Bonifacija. My best wishes to School Sisters and the School Children! Pozdravljam tudi vse čitatelje, posebno lepo pa pozdravljam mojega dragega očeta in mater in brate in sorodnike. — Prejšnji duhovni pomočnik

Fr. Leonard.

(Ch. Leonard E. Bogolin,
1135th Engr. C. Group, A.P.O.
187, Los Angeles, Calif.)

VSAKEGA NEKAJ

Cleveland, Ohio.

Svoje čase sem potoval po naselbinah in se seznanil z ljudmi iz vseh krajev, kazal jim slike, budil jih za pristop k društvom itd. Sedaj ni mogoče nikamor; vprežen v domača dela od jutra do večera se staram. Čas pa beži mimo kakor brzovlak. Misel, da se bo še mogoče srečati s znanci po raznih naselbinah, bo skoraj pozabljena, dasi ima človek še vedno upanje.

Vendar je pa še prilika, da se srečamo v dopisih, v berilu, potam naših časopisov, kakor pravimo, v katerih poročamo, kaj se je dogodilo tu in tam. Ta vez je veliko vredna. V tem je zapopadana vsa naša narodna zaveza, pa tudi versko življenje se tem potam oživlja in razvija med nami. Saj je bil ravno Am. Slovenec tisti, ki je prvi začel to delo organizirati in je ves čas do danes stal kot največja opora, rekel bi, kot radio postaja, posebno še v prvih letih, ko so bili prvi naseljenci rastreseni daleč drug od drugega. S pomočjo tega posredovalca, zagovornika in buditelja so se ustanovljale slovenske župnije in zidale cerkve, kjer so se zbirali novo došli naši iz starega kraja in tam z župnijami pred začenjali potrebna podpora društva, jednote, in tako naprej.

Slovinci imamo veliko doseženega, in vse to potom našega časopisja. Vse, tudi trgovine, je napredovalo po zaslugi domačega časopisja. Pri tem sta bila, tako trgovina, kakor tudi časopis, odvisna drug od drugega in sta si drug drugemu pomagala.

Ko sem omenil trgovino in časopis, naj k temu dodam še poudarek, da smo Slovenci v tem, posebno še v Clevelandu, kar lahko ponosni, rekel bi, da kar glave malo bolj po koncu držimo, ko imamo nekaj pokazati v literarnem oziru. To je pa tudi tisto, ki nas je dovedlo, ali vodilo do tega, s čimer se danes ponasamo.

Vse naše ustanove, ki niso male ali malenkostne, so se dvigale potom sodelovanja z našim časopisjem. Kakor sem že zgoraj omenil, so v prvi vrsti naše številne župnije. Pogledajte sliko na platnicah "Novega Sveta", kako so posejane po raznih državah naše slovenske cerkve, kjer so okrog naseljene slovenske verne družine! Ta slika je zares imenitna in za naš slovenski narod nad vse častna. Vse priznanje tem, ki so si izbrali tak ideal. Tu ni treba nič besedi; slika sama pove, kaj smo Slovenci in kakšnega prepričanja smo. Ko gledamo to sliko, se nam odpre v duši spomin na našo domovino, kjer so holmci pokriti z belimi cerkvami, iz katerih se je svoje čase, ko smo bili v detinskih letih, slišalo ubrano zvonjenje po livadah, dolinah in njivah vsak dan večkrat, posebno pa ob sobotah in nedeljah. Saj je že ura v zvoniku nas kratkočasila, ko je naznanjala čas, v katerem pride za te večerni počitek. O, kje ste tista srečna leta! Danes menda več zvonovi tako lepo ne pojo; danes se stresa zemlja od gromenja topov; danes ne prepeva pastirček, pastirčka; danes je jok in stok, gorje in beda, tuga in žalost, obup in zdihovanje.

Kaj so doživeli naši bratje v domovini! Kaj bo iz tega? Kdaj bo in kakšen bo konec? Kako dolgo še bodo trpeli? Bog se usmili!

Prežalostno je o tem pisati, ker nam srca teh, ki domovino in svoje še ljubijo. Toda, zopet je potrebno, da se jih spomnimo v tej uri. Zdi se mi, da je s tem, če se jih ob njih težki uri spomnimo, že nekako njim v duhu pomagamo, smatram da je duh neomejen, duh, ki je misel, je zvezan z duhom in mislijo onih; oni tudi mislijo na nas, naše misli se srečujejo z njihovimi. Seveda mislijo na nas, in še kako! Roke stegajo kvišku proti nebu in kličejo Stvarnika, da bi bili te šibe in tega strašnega zla rešeni.

Oprostite dragi čitatelji, da me je ta dopis zavlekel v staro domovino. Zmotile so me te cerkve na platnicah revije Novi Svet. In, saj veste, da vsak dan v duhu mislimo na brate doma. Dalj ko se bo vlekla ta temna in strašna vojna, bolj bodo žalostna naša srca. Sam Bog naj se usmili ubogih in preganjanih, poleg tega pa še mučenih in sestradanih bratov.

Ker sem napisal tem vrsticam za naslov "Vsakega nekaj", naj ob tej priliki sporočim, da smo v Clevelandu, pod imenom "Zveza slovenskih župnij v Ameriki" ravno zaključili prvo zbirko darov za trpeče v domovini s številko \$10,000.00. S to številko pa akcija ni končana, marveč se je šele razžive la in gre naprej. Sedaj so spoznali še drugi, poprej manj zaupni, da je vendar to nekaj potrebnega. Zato gre sedaj bolj hitro, kot je poprej lezlo, do prvih deset tisočev obljubljenega sklada, za katerega smo se skromno zavzemali. Tu in tam je kateri malo potrkal na dobra srca, ker je pri naših katoliških ljudeh treba zelo malo trkati, pa se srce na široko odpre.

Slovenski rojaki po slovenski (Dalje na 5. strani)

DOGODKI

med Slovenci po
Ameriki

Nazaj v boj hoče

Waukegan, Ill. — Pfc. Rudolph Bencina, star 23 let in sin Mrs. Jennie Bencina iz 928 Lenox Ave., se nahaja v bolnišnici na Honolulu. En strel je dobil v roko, drugi pa v trebuh. Za svoje rane je bil odlikovan z medaljo škrlatnega srca. Takoj ko so Japonci napadli Pearl Harbor, se je Rudolph vpisal k marinom. Zdaj piše sestrí, da se ne more privaditi na bolnišnico in da bi šel rad nazaj, kjer je bil prej.

Mr. Žefran pozdravlja

Chicago, Ill. — Mr. John Žefran, prvi gl. podpredsednik KSKJ, se nahaja zdaj v kopališču v Hot Springs National Park, Ark., odkoder pošilja vsem prijateljem in znancem najlepše pozdrave.

Dva rojaka umrla

Forest City, Pa. — Zastopnik Am. Slovence v Vandling, Pa., Mr. Frank Pancar je umrl v nedeljo 6. februarja. Mislim, da ga bo list zelo pogrešal, ker je bil dober zastopnik, pa tudi naša fara ga bo zelo pogrešala, ker je bil prav dober faran. — Te dni pa je bil pokopan Mr. Jack Mihevc, ki je bil tudi naroden na Am. Slovence. Obema naj da Bog večni mir in pokoj. — Mary Turk.

Maskaradna veselica

Chicago, Ill. — Na pustno nedeljo — ki bo pri Sv. Štefanu 20. februarja, drugod pa menda tudi — bodo šentštevanska cerkvena društva priredila maskaradno veselico, ki se bo začela že ob sedmih zvečer, da bo lahko dalj časa lušno. Nagrade bodo podeljene za najbolj primerne kostume, če pa kdo pride oblečen kot Hitler, jih bo dobil po grbi. Igrala bo slovenska Foysova godba. Tisti, ki si domišljujejo, da se jim možgani že preresejo sučajo ali da jim kosti že preveč škripljejo za take vesele zabave, lahko na tihem povemo, da bomo imeli takega olja tam pri bari, take fine medicine, ki bo napravila, da bo vse gladko teklo. Vabimo rojake in rojakinje iz vseh strani Chicago, kakor tudi iz naselbin v okolici. Vstopnina z davkom vred 50c za odrasle in 25c za otroke. Pravijo, da bo tam tudi ciganka v šotoru in bo napovedovala srečo.

Na dopustu

Chicago, Ill. — Te dni smo videli več naših fantov od armade in mornarice na dopustu, med drugimi dva Korenčanova brata iz Cermak Rd. in Sgt. Charlesa (Chuck) Grill iz 23. St., ki ga tudi Rev. Bogolin omenja v svojem današnjem dopisu.

Pozor, Svetostefanci!

Chicago, Ill. — Seja za trgovce in odjemalce, pri kateri bo posebni izvedenec razložil, kako se bodo odslaj uporabljali žetoni namesto odmerjalnih znamk, se vrši v četrtek 17. febr. ob 8:15 zvečer v Američan (Bohemian) Hall, 1438 W. 18. St., v spodnji dvorani. Prosto za vse.

Poroka

Cleveland, O. — V torek 15. febr. sta se v cerkvi sv. Vida poročila Sgt. Anthony Pavli in Miss Margaret Jereb.

Dokončali univerzo

Cleveland, O. — Dne 9. febr. je na Western Reserve univerzi graduiral 185 dijakov, med njimi tudi Frank A. Cebul, Emma A. Skoff, Theresa M. Prijatelj, Joseph A. Franc in John L. Perko.

GEORGE WASHINGTON

(Rojen 22. februarja 1732. — Umrli 14. decembra 1799.)

George Washington bo vedno užival ljubezen in spoštovanje ameriškega naroda kot vojskovodja, državnik in "oče" svojega naroda. Kajti ne le, da je kot organizator in vojskovodja prioboril po težkih bojih zmago ameriških upornikov in neodvisnost dežele, ampak kot prvi Predsednik Združenih držav je z modrostjo in potrpežljivostjo omogočil obstanek novorojene republike.

George Washington

Dasi je spadal k stanu bogatih veleposestnikov in je žel prve laborike v angleški vojski, se ni Washington niti za trenotek obotavljal stopiti na stran ljudstva. Ko je protest ljudstva postal upor in upor se je prelevil v vojno, je prevzel težko nalogo vrhovnega poveljstva Kontinentalne vojske.

Težkoče v organiziranju vojske poljedelcev so bile ogromne, končno pa je dosegel svoj cilj s pomočjo izvežbanih generalov, ki so priskočili na pomoč revoluciji: Von Steuben, Lafayette, Rochambeau, DeKalb, Pulaski in Kosciusko. Pomoč Francije v kritičnem trenutku je bila tudi odločilna za končno zmago. Revolucionarna vojna je povzdignila Washingtona do svetovnega slovesa. Inozemstvo se ni moglo načuditi in zmaga ameriških revolucionarjev proti izvežbani vojski evropske velesile je bila nekaj nepričakovane.

Tem bolj je svet občudoval Washingtona, ko je od vojskovodje postal vodilni državnik, ki je z isto energijo in znanostjo vodil državo v težkih začetkih. Notranje in zunanje zadeve nove republike je vodil z isto spretnostjo, da lekovidnostjo in odločnostjo kot vojskovodja.

Med voditelji revolucije je vladal velik nesporazum o pravilni poti, ki naj jo zavzame nova federalna vlada. Nekateri pod vodstvom Aleksandra Hamiltona so zagovarjali močno federalno oblast. Drugi pod vodstvom Thomasa Jeffersona so odbijali skrajni centralizem. Dasi sta bila ta dva voditelja v skrajnem razdor, kar se tiče njihovega političnega naziranja, je Washington pozval oba v svoj kabinet, misleč da oba imata v sebi mnogo tega, kar utegne prispevati k zdravemu razvoju ameriške vlade.

Pod vodstvom Washingtona je nova vlada začela delovati. Federalni departamenti so bili ustanovljeni. Federalno vrhovno sodišče in druga federalna sodišča so bila oživila. Postavljen je bil širok temelj za razvoj ameriških industrij in uveden federalni davčni sistem, ta zlasti pod vplivom Hamiltona. Jefferson in njegovi pristaši pa so uspeli uvrstiti v Konstitucijo prvih deset amendentov, ki zavarujejo versko in politično svobodo ter državne pravice; teh deset amendentov nazivamo Bill of Rights, garancijo naših svobod.

Novi problemi so nastali, ko je Washington privolil v drugo izvolitev predsednikom Združenih držav. Bil je čas svetovnih nemirov in zunanje zadeve so zadobile poglobitno važnost. Washington je tedaj razvil načela ameriške diplomacije, osnovana na načelih proti vmešavanju v evropske zadeve. Branil se je proti temu, da bi kaka zunanja sila zavlekla Ameriko v vojno. Pa je bilo v Ameriki tedaj mnogo nasprotnikov proti taki politiki, ki je pa za tako dolgo ostala zvezda vodnica ameriške zunanje politike.

Ko je Washington odklonil tretjo kandidaturo, spisal je svojo slavno slovesno poslanico. Ob njegovem odhodu iz političnega življenja so bile Združene države že trdno urejene in na poti k nadaljnjemu velikemu razvoju in napredku.

Zapustil je javno življenje, da bi preživel svojo starost na svojem posestvu v Mount Vernon, Virginia, v miru. Tam miru ni trajal dolgo, kajti tri leta kasneje je tam zatisnil svoje oči v starosti 67 let.

MEH ZA SMEH

JED IN BRANJE

Mark Twain je ležal bolan. Dva dni ni bil že nič jedel, zdaj ga je pa začela lakota pritiskati. Njegova strežnica mu je dala žličko konjaka. "Več vam zdaj ne smem dati," mu je rekla.

"Ze prav," je prikimal Twain. "Zdaj bi pa rad še kaj bral. Ali imate morda kakšno znamko pri roki?"

DOBER ODGOVOR

Mlad francoski pisatelj, čigar prvi roman je bil poln jezikovnih barbarizmov in pravo pisnih napak, je dejal Andreju Therivu, znanemu francoskemu jezikoslovcu:

"Recite, kar hočete — svojo francosčino pa le dobro obvladam."

"Brez dvoma," mu je odgo-

voril Therive, "samo o francosčini drugih nimate pojma."

SAMOGOVOR

"Pred poroko sem jaz govoril, ona je pa poslušala. Po poroki je ona govorila, jaz pa poslušal. Zdaj sva tri leta poročena in oba govoriva, poslušajo pa sosedje."

"Zakaj je pa vaša žena malo prej tako strašno vpila?"

"Oh, silno se je razjezila."

"Zakaj?"

"Najprej se je razjezila nad kuharico, potem se je razjezila nad menoj, ker se nisem jezil nad kuharico, in naposled se je jezila, ker ni več vedela, zakaj se je prav za prav razjezila."

POVODNI BUFFALO

Ameriški "buffalo" traktor, ki gre lahko po suhem in po vodi, reže vodo neke na Južnem Pacifiku, med vžabljanjem za invazijo. Buffalo in njegova posadka sta kasneje res pristala med drugimi nasproti Japoncem na otoku Nova Britanija. Iz "lunke" na desni gledajo kovinske čelade moštva.

TO IN ONO IZ ŽIVLJENJA IN SVETA

DOMAČA FRONTA NAJBOLJ NEVARNA

Od Pearl Harborja do 1. januarja 1944, toraj malo več kakor v dveh letih, je bilo na naših vojnih frontah ubitih 32,078, ranjenih 45,595, pogrešanih 32,478, ujetih 29,707. Te številke poroča Vojni informacijski urad. Kakor so resne in obžalovanja vredne, vendar grede neizogibne domači fronti v še veliko večja števila, kakor je razvidno iz statistik, ki jih podaja National Safety Council: Ubitih 190,000, ponesrečenih 18,500,000. Nezgode pri vožnji so bile krive, da jih je 54,000 umrlo, doma v hišah se jih je ponesrečilo pa 63,500 — kar vse dokazuje, da je dom menda res najbolj nevaren kraj na zemlji.

MALA POTEPUHA — JUNAKA

Bil je tako lep dan, pa sta dva 9-letna fantička v Los Angelesu, Robert Mulmick Jr. in Norman Byrd, sklenila, da bi ga bilo škoda presedeti v šoli. Mahnila sta jo ven v prosto naravo in sta hodila ob železniški progi. Pa zakliče eden: "Lej no, lej, tistole stikalo (switch) je pa odprto!"

"Da, prav tako, kakor na moji električni železnici doma," odvrne drugi.

"Gee, kaj pa če pride vlak — bango! Zaletel se bo naravnost v tistole poslopje!" Med temi besedami sta že tekla proti poslopju, Airco Corporation tovarni, ki je tam blizu. V tovarni pa so še hitreje stopili v zvezo z osebjem na železniški postaji, to pa je ustavilo tovarni vlak, ki bi bil drugače najbrž skočil iz tira in priletel v omenjeno vojno tovarno.

Drugi dan sta fantička v šoli prejela vsak po \$50 vojni bond in vse je gledalo nanju kot na neke vrste junaka. Učitelj in součenci so kar enostavno prezrli okolnost, da sta se bila potepala.

DRZNA RUSKA KIRURGIJA

Ranjeni ruski vojaki ozdravijo toliko prej, ker jih takrat, ko leže na operacijski mizi na bojnem polju, hranijo z jajčjim punčem (eggnog); vsled tega jih tudi manj umre, kakor trdi Henry E. Sigerist, ki poučuje zgodovino zdravilstva na John Hopkins univerzi. Doktor Sigerist je mnenja, da nikjer drugje razen v ruski armadi ne dajajo bolniku hrano v želodec po cevki, medtem ko izvršujejo operacijo v njegovem drobovju. Dajajo takim hrano, ki sestoji iz mleka, sirovega masla, jajc, sladkorja, soli in destilirane alkohole.

la — iz vsega tega je namreč napravljen jajčji punč — in velikokrat se pokažejo takojšnje posledice. Doktor Sigerist pravi, da ranjenčeva lica velikokrat spet zadobijo barvo in ustnice mu postanejo rdeče in gorke in velikokrat se pripeti, da ranjenec zaspi, ko je operacija končana.

ZMOTA PRI SPOROČILU

Brzjavka iz Anglije je dospela v Kairo za nekega britanskega kapitana, ki je hitro raztrgal kuverto — saj človeku ni zametiti, če je nestrpen kar se tiče novic od doma — ter je bil do skrajnosti presenečen, ko je prebral sporočilo: "Simček rojen." Letel je na kabelski urad, kjer so dognali, da so mu poslali poročilo vzorec št. 185, namesto št. 85, ki se glasi: "Tu in tam prejmem pisma." Kapitan se je poročila v resnici prestrašil, ker svoje žene že dve leti ni videl.

MADŽARSKA "DEMOKRACIJA"

London, Anglija, (ONA) — Tukaj poročajo, da je madžarska vlada deportirala v koncentracijska taborišča pred kratkim 65,000 Židov, kljub svoji sedanjí uradni propagandi, ki bi rada prepričala svet, da se Budimpešta okreže proč od (nacistične) politike antisemitizma.

Štirideset tisoč teh pregnancev je bilo celo odvedenih iz njihovih domov v pod-karpatški Rusiji in poslanih na Poljsko. Podkarpataska Rusija je ime najvzhodnejše čehoslovaške province, katero so okupirali Madžari.

Petindvajset tisoč Židov iz Madžarske same pa je bilo izročenih nemški oblasti, ki bo skrbela za deportacijo — tako zagotavljajo te vesti.

Madžari so dali temu preganjanju posebno ime: "Ukrepi proti nezahvalnim tujcem." Madžarski Židje, ki pripadajo rodbinam živečim na Madžarskem že od leta 1852, in ki plačujejo davke že najmanj od leta 1872, so izvzeti.

NAPOLEONOV MEČ IN KLOBUK

Šele sedaj, ko je že preteklo nekaj mesecev po zlomu Francije, se je izvedelo, da so rešili najbolj dragocene stvari iz Invalidskega muzeja v Parizu. "Petit Journal" poroča, da so pri zadnjem groznem begu francoske vojske odkrili ob robu ceste pri Etanapesu dva tovorna avtomobila, ki sta bila prepolna z nekimi čudnimi kovčgi. Po isti cesti so tedaj br-

zeli še drugi tovorni avtomobili in razna vozila, pa se je zgodilo, da sta se ta dva avtomobila prevrnila v bližnji obcestni jarek, kjer sta se domala čisto razbila. Iz njih so padali kovčgi in stresli svojo vsebino križem po jarku.

Po isti cesti se je tedaj pripeljal tudi avtomobil, v katerem je sedel neki častnik glavnega štaba. Slučajno je zagledal raztresene stvari, med njimi klobuk nenavadne oblike, sablje z zlatim ročajem, čudno izrezljane pištole in še nekatere predmete, ki so vzbudili njegovo pozornost. V svoji radovednosti je častnik stopil iz avtomobila in se približal jarku. Tedaj je zapazil okraske za dragulji, biserne orglice, bleščeče se zbirke smaragdov in rubinov. Na nekaterih predmetih so bili nalepljeni lističi z oznako "Hotel des Invalides." Po tem je lahko sklepal, od kod so vsi ti predmeti in kolikšna vrednost je bila v kovčgih. Bile so dragocenosti cesarice Jozefine, klobuki in orožje pa last Napoleona Bonaparteja.

Častnik je vse te stvari zbral in jih izročil francoskim oblastem. Tako so — čisto po slučajju — bili rešeni ostanki največjega francoskega vladarja.

VOLOVSE VPREGJE V HAMBURGU

Meščani mesta Hamburg so decembra meseca po hudem bombardiranju težko čakali na volovske vpregje, ki bi jim pomagale očistiti mesto, polno razvalin in smeti. Tovornih avtomobilov primanjkuje in tako se drugače mehanično-usmerjeni Nemci zopet zanašajo na vole. Nekaj nepričakovane koristi — sicer dvomljive — pa imajo Nemci od tega. Med razvalinami je mnogo železja, ki ga bodo uporabili za vojno industrijo. Za nove zgradbe ga ne smejo uporabiti; te delajo iz ilovice. Pri tem jim pomagajo državni arhitekti in posebni stavbeniki. Toda svoje hiše si smejo Nemci postavljati v svojih prostih urah. V Porurju imajo Nemci spravljene svoje dragocenosti v zapuščenih rudnikih.

GRŠKI GERILCI POBIJAJO NAZIJE

Kairo, Egipt. — Grška vlada je prejela vest, da so grški gerilci zadnje tedne pobili več sto nazijev v Grčiji. Gerilci napadajo iz zased nemške patrulje in tudi večje oddelke. Aktivnost grških gerilcev se veča iz dneva v dan.

GLASNIKI ZA VEČJO MEDSEBOJNO POVEZANOST AMERISKIH DEŽEL

Te dni se je nahajal v New Yorku predsednik južno-ameriške države Venezuela, general Isaias Medina Angarita, na obisku in je bil obenem tudi gost Thomasa J. Watsona, predsednika od International Business Machine Corporation, kateri mu je priredil poseben zakusek v Union Clubu. Ob tej priliki je imel venezuelski predsednik Angarita zalo zanimiv govor, med katerim je dejal tudi tole:

"Svetu je zelo potrebna boljša razdelitev bogastva in pa boljša gospodarska zaščita vseh občanov vsehposvoda, na načine, ki naj ne uničujejo privatne inicijative. To bo najboljše potreboval povojni svet." Poveljeval je možnosti razvoja v Venezueli in je zagotavljal pravično ravnanje in popolno enakopravnost do o-nih, ki bodo investirali svoj kapital in inicijativo v njihov gospodarski razvoj. Predsednik Angarita je govoril v španščini.

Dejal je tudi, "da je še pre zgodaj podajati izjave o vzorcih, po katerih se bo razvijal gospodarski razvoj v povojni dobi, brezdvomno pa ne more nihče pričakovati resno, da se bo povrnila neomejena svoboda, pa tudi ne, da se bo končala privatna inicijativa. Sistem in nove oblike bodo prišle, katere bodo, ne da bi uničevale privatno inicijativo, nudile boljše razdelitev bogastva in boljše gospodarsko zaščito vsem ljudem. Pod takimi pogoji, ki bodo morali biti pravični, ako bodo hoteli biti trajni in koristni napredku, sem prepričan, da se bodo vloge podjetnikov in podjetnih ljudi nadaljevale v vsej svoji važnosti. To se pravi, vloge onih, ki imajo potrebno sposobnost in energijo, ki znajo poiskati načine na katerih je nogoče, da se postavi kapital in delo na trdno in zdravo podlago, iz katere more priti blagostanje za vse širše plasti ljudi."

"Mi smo v sedanjem času ena prvih dežel na svetu v eksportiranju olja. Oljne rezerve tega potrebnega materiala obetajo obsežen razvoj v proiz-

vodnji. Posedujemo najbogatše in največje rezerve rud. Imamo velike vire za hidravlične energije; obširne teritorije, ki nudijo pripravnost za živinorejstvo in poljedelstvo in posebno ugodnost nudi ribolov, kakor imamo tudi zlate rudnike, demantne in druge vrste rudnike."

Omenjal je dalje, "da z uvajanjem in ustanavljanjem dobrih prijateljskih odnosov med južno-amerškimi deželami bo možno prinesiti vsem kontinentalno solidarnost po vojni. Treba je le modrega ravnotežja v gospodarskih politikah ameriški dežel in uspehi bodo sigurni."

Njegove besede so napravile na vse globok vtis. Navzočih je bilo več odličnih duhovnikov. Med temi je bil jezuit Very Rev. Robert I. Gannon, ki je predstavljal govornike. Newyorškega župana La Guardia je govor tako zanimal, da je o njem obširno komentiral in poudaril, da je v interesu severne, centralne in južne Amerike, da se najde načine, da bomo med seboj zamenjavali blago in izdelke. Če na ta način bomo postali gospodarsko močni, ker se bomo naslanjali eden na drugega.

Pri slavnostnem omizju je bilo še več drugih. Bil je tudi bivši poslanik James W. Gerard pri nemški vladi in še cela vrsta odličnih predstavnikov vseh stanov.

Predsednik Watson je v svojem govoru izjavil, da se bo po vojni iskala izvesti med amerškimi dežalami tesna zveza, ki bo vsem v korist. "Imamo mnogo problemov, za katere moramo skrbeti. Ampak nobenega ne poznam, da bi ga skrbel naš narodni dolg. Mi bomo vse to izvedli po starem amerškem načinu. Ko bo vse to doseženo, pa bomo zopet slekli svoje suknje, zavihali rokave in bomo šli na delo. Kakor smo že, tako bomo še storili," je dejal Watson.

Iz tega sestanka je razvidno, da se med amerškimi deželami plete vez vedno tesnejšega in boljšega medsebojnega prijateljstva, kar moramo prav iskreno pozdravljati.

O POLJSKO-RUSKEM SPORU

New York, (ONA) — Tukajšnji Čehoslovaški krogi, ki so dobro informirani glede naziranja, ki prevladuje v Moskvi, smatrajo, da bo edina možnost, da se reši poljsko-ruski spor naslednja:

Poljska vlada v izgnanstvu s svojim predsednikom Stanislawom Mikolajezikom se bo morala reorganizirati, in sicer tako, da se bo znebila onih članov, ki tvorijo sovjetom neprijazno kliko. Stopiti bo morala potem s Sovjeti v direktno zvezo, ter jasno povedati, da sprejema mejo na podlagi Curzonove linije. Končno, bo morala napovedati vojno Madžarski.

Ti krogi potrjujejo tudi, da predsednik čehoslovaške vlade v izgnanstvu, Eduard Beneš, ni nikdar poskusil posredovati med Rusijo in Poljsko, akoravno so nekatere vesti takó poročale. Tega tudi v bodoče ne bo storil.

Čehi imajo sami jako ostre spore s poljsko vlado, ker zahtevajo povrnitev od Poljakov ugrabljenega Tešinja. Z velikim nezaupanjem opazujejo tudi politiko poljske vlade napram Madžarski, ki tudi drži ukradena češka ozemlja.

Poljska vlada, ki se še vedno nahaja v mirnih odnosih z Madžarsko, ki je s svoje strani zaveznik Nemčije, podpira zahteve Budimpešte glede Transilvanije, dočim so Čeho-

slovaki, ki so v tej zadevi istega mnenja kot Sovjetska Rusija, pripricani, da bi bilo umestno vrniti Transilvanijo Rumunom. Znano je, da je to o no ozemlje, ki je prišlo izpod rumunske oblasti pod madžarsko v letu 1940, ko je Hitler razdeljeval takozvane "dunajske nagrade."

Bazooka Berkshire

LOS ANGELES, CALIF. — No Arkansas Razor-back is this grand champion at the Pacific National Berkshire show purchased by Bob Burns, motion picture and radio comedian, at \$1050 for his Rancho Bazooka. Burns, who is famous for his wild tales of Arkansas hill folk, and the guttural rumblings of his gas pipe Bazooka, is an ardent admirer of fine livestock and spends much time at his ranch near here.

BUY WAR BONDS and give the change to the MARCH OF DIMES

F. Milčinski:

UPOKOJENI RODOLJUB

Ne rečem, če je človek pijan; pijanec, če ga ne posadiš v dim, smrad in šum, se pritoži, da je dolgčas! Toda trezen biti in trezen se voziti v nedeljo zvečer z dolenskim vlakom proti Ljubljani, je huje od vic! Ves vlak je pijan, kolikor ga je, še lokomotiva se sumljivo zaletava po postajah.

Ono nedeljo sem imel opravke na Dolenjskem. Naneslo pa je tako, da sem zvečer, namenjen na vlak, trezen prišel na postajo, zares trezen — saj pijančevanje je le gnusna razvada, pičaka pa je bila tudi bolj slaba...

Vlak je bil kakor potujoča menažerija. Čudni zverinski glasovi so se razlegali iz njega, za potniki okoli so se spenjale in premikale neznane bitje — ali so bili ljudje, ali so bile hičene, se ni dalo ločiti.

Rejeni izprevodnik me je prijazno porinil v voz, češ, le noter v kurnik, da nas bo več.

V vozu je smrdelo in se kadilo in videlo ni se nič. Ikal sem, kaj bi sedel... Tačas se premakne vlak in to s takim sunkom, da sem koj našel svoj sedež in sicer na dolgih bedrih kmetijskega mladeniča, ki je ležal in smrčal na klopi. Sedel sem s precejšnjo silo, kar mi je bilo jako žal, kajti olikan človek sem in ne ljubim klofut.

Mladenec se je zgenil, ne vem, ali je zamrmral ali je zasmrčal, zdramil se pa ni in kazalo je, da ostane mir ohranjen.

Nasproti so sedele tri ženske, glasne in vesele. Pri njih je stal rejeni izprevodnik, tudi njemu se je poznalo, da se vozi z dolenskim vlakom. Nemara so se mu bili tisti hip izmuznili iz spomina dotični propisi službenega navodila: ni mu bilo jasno, ali naj ščiplje vozne listke ali naj ščiplje ženske — pa je ščipal oboje.

Ženske tega seveda niso trpele, ker so bile tri kuple. Z razposajenim vriščem so ga sunile od sebe, da je odletel in se vsedel ob mojo stran. Pa bi bilo še vse dobro, toda zgodilo se je, da je sedel smrčecu mladeniču baš na usta in nos ter mu hipoma in temeljito zaprl sapo: to pa je bilo napak.

Mladenec je bil pijan, kakšen pa; ali tako pijan vendar ne, da ne bi pogrešal sape. Krčevito se je obrnil in zarjul, jaz in izprevodnik sva skočila vsak v svoj kot, fant pa je planil kviku in potem prišel se rotiti in pridušati — ljubi moj človek: kaj takega še nisem slišal! Povedal ni pravzaprav ničesar določnega, preklinjal je le vobče, to pa v vseh legah in načinih, takorekoč simfonično ali absolutno, ustvarjajoč zgolj nekakšno splošno razpoloženje, kakor pravijo glasbeniki. In kletvina se mu je vlekla brez konca in kraja kakor Wagnerju melodija.

Izbuljenih oči se je pri tem izvajanju oziral počasi po vozu. Ko mu je pogled postal ob meni, sem si hotel pridobiti njegovo naklonjenost in sem mu izrekel svoje priznanje, da stari Slovani niso znali tako kleti. Popadel pa je te besede pri narobe koncu in je zarohnel, kaj in kdo in tristočisto ogrskih marogastih hudic, on je Sloven, in v dokaz temu je pri tej priči zatulil slovansko himno. Ta se je tako glasila iz njegovih ust:

"Mej duš Slovani, prokleti hudič, naša reč slovanska, fiks Lavdon, sakramensko živo klijaje,

dokler, harduš krščen, naše verno srce, krucinal krvav, za naš narod bije!"

Vsi v vozu so vstali, se odkrili in zraven peli. Lepo ni bilo, pa zanimivo: dragocen prispevek k domačemu narodopisju. Se očenaš bi bil rad slišal, kako ga moli ta mladenec.

Toda splošno navdušenje je porabil rejeni izprevodnik,

smuknil je vun in mene je potegnil seboj.

Prerila sva se skoz tri druge menažerijske vozove, take, kakršnega sva pravkar zapustila; odprl je majhen poseben oddel, samo štiri sedeže je imel, potisnil me je noter in vrata zopet zaprl.

Hvala Bogu! Tukaj se je dalo dihati, tukaj je bil zrak razmeroma kakor na vrhu Triglavu. En sam človek je bil v tem oddelu. V kotu je sedel pri oknu, glavo sklonjeno v roki, in ker sem mislil, da spi, sem rekel bolj sebi nego njemu: "Lahko noč!"

A ni spal. Počasi je dvignil glavo, me pogledal, pokimal je in z globokim vzdihom odgovoril: "Lahko noč!"

Zdaj sem ga spoznal. Bil je gospod F., rodoljub, širok široke slovenske domovine povsod znan, priljubljen in spoštovan. Od srca me je veselilo, da sem našel na tako prijetnega družabnika, potolkel sem ga po rami in mu stresel roko.

"Živio rodoljube!" sem rekel. "Kaj pa kaj narod in očetnjava in domovina, mili kraj?"

Odkimal je z glavo. Zdaj sem zapazil nenavadno resni izraz njegovega lica. Odgovoril je počasi in nepremično z ril predse: "Narod in očetnjava in domovina, mili kraj, kaj vem, kaj je z njimi! Zanje gre sedaj skrb mlajšim in poklicnejšim, jaz sem star, onemogel, nesposoben, jaz sem — upokojeni rodoljub." Bridko se je zasmeljal in glavo sklonil v roki. Bil je videti močno potr, nekaj hudega se mu je moralo pripetiti.

Polagoma mi je razodel, kaj. Bil je v Močilih. Močila so dolensko gnezdo z gnojem pred hišami, gnojnic po cesti in a pevskim društvom "Majolika". Ta "Majolika" je priredila danes v proslavo svojega trimesečnega obstanka veliko slavnost s šotori, damami, korandoli, odposlanstvi bratskih društev, telegrami, pavovimi plesi in šalji vojo pošto pa brez petja, zato da se ne moti zabava. Gospoda F. je navdušenje za stvar seveda tudi tja gnalo: idealnemu rodoljubi se je nemara zdelo, da izda domovino, če se ne udeležijo narodnega slavlja v Močilih. Šel je torej, dasi ima že nekaj mesecev hrom želodec. Ta hromi želodec pa mu je postal usoden: Gospod F. ni mogel toliko piti, kakor se spodobi o takih prilikah, in iz tega vzroka se je zgodilo, da se mu je v častitljivosti zabrusilo prezirno očitaje, da sodi njegovo rodoljubje v zaslužni pokoj, njegova narodnost pa med škarje! — Zares hude besede za moža, ki se je kazal vsa svoja leta tako kristalno čistega in vnetega boričja za stvar...

Bil je po pravici globoko žaljen.

Pozval me je in glas se mu je tresel, naj izjavim čisto nepristransko in brez ozira na najino prijateljstvo, ali ni, odkar je mož, vztrajno in neutrudno pohajal vse narodne veselice od konca do kraja, in ali sem ga kdaj videl na katerikoli teh veselice brez kozarca v roki.

— Ne, čast, komur čast, brez kozarca v roki ga nisem nikdar videl.

Zahvalil se mi je in me vprašal, ali je torej taktno, da ne reče hvaležno, če se na tako gnusen način napade moža, ki je v delu za stvar siv postal oziroma plešast in ki je takorekoč na oltarju domovine žrtvoval svoje zdravje. Če mu je slednjič prav vsled prenapornega delovanja na tem polju odpovedal želodec — ni čuda, da mu je odpovedal: narod se probuja in rodoljubna slavlja se množe od dne do dne — ako mu je torej želodec prav v delu in boju za stvar ohromel, potem se pravi

Commercial Printers Act To Save Paper

Congressional leaders supported the printing industry in its opposition to Federal control or licensing of printing at hearings in Washington before a subcommittee of the House Committee on Interstate and Foreign Commerce, investigating the paper shortage. The case for the printers was presented by representatives of the Joint Committee on Government Relations of the Commercial Printing Industry. The House subcommittee also favored proposals submitted by the industry to save paper through simplification of measurements. Rep. Lyle H. Boren, (D., Okla.), chairman, (left) and Rep. Clarence J. Brown (R., Ohio), study paper conservation "check sheet" being distributed throughout the country to bring about printer-customer cooperation in saving paper. James F. Newcomb of New York (center), chairman of the commercial printers' committee, explains "check sheet."

zaničevati njega, gospoda F., toliko, kakor zaničevati hrabrega vojaka zaradi častne rane, prejete v boju za očetnjava! Pritrdil sem mu iz polnega srca.

Ogrel se je. "Saj bi rad," je rekel, "če bi mogel, pa ne morem! V Močila sem se peljal z najboljšimi nameni. Na veseljenem prostoru so kuhali 'obmejni golaž' z narodnim kolkom". "Dobro," sem rekel, "sem kaj z njim, da bo kaj podlage!" In potem sem se resno hotel lotiti pičice, da požrtvovalne dame, ki strežejo, kaj iztržijo in da bo kaj dobička za stvar. Ti moj nesrečni želodec — ni šlo! Vse okoli mene je navdušeno pilo, jaz edini sem žalostno držal križem roke, požiral sapo in si hladil z njo želodec. Hudo mi je bilo, saj me poznate. — Pa se spominam na pokalice, saj veste, one s sladko sodavico: otroci jih radi pijejo, ker šume, pa kake ženske. Glej si, sem rekel, bom pa pokalice pil, te mi ne morejo škodovati, boljše bo pa le izgledalo kakor nič. Stopim torej okoli šotorov, vprašam po pokalicah — toda svoji usodi nikdo ne uteče: nikoder jih ni so imeli, komaj so razumeli, kaj hočem! Pač pa je občinstvo postalo pozorno name, gledalo me je kakor tujo zver, in prišel je glasen gospod z rdečo fasado, bil je zelo prijazen in rekel je, da je predsednik "Majolike". Prijel me je pod pazduho, oprostil se je, da ne morejo ustreči moji želji, in prišel je razkladati, kako da letos na Dolenjskem ni sploh nič pokalice, ker jih je vse uničila toča. Streljali so sicer zoper točo, toda zastoj: vsa letošnja letina je šla brlzigat rakom, še toliko se ne bo pridelalo pokalice, da bi bile za seme. Tako nekako mi je pravil, pa s tako kričim

glasom, da se je zbirala okoli naju vedno večja gruča smeječega se občinstva. Mene je bilo sram. Ali me naj ima občinstvo res za tako preprostega in neolikanega? Zahvalil sem se torej vsiljivemu spremljevalcu za prijazno pojasnilo in pripomnil, da dobro vem, kaj so pokalice, in da ni res, da jih je toča pobila.

Pa kaj mi nato reče predrež? In vsi naokoli seveda so se glasno krohotali. Reče, da se je zmotil: ne toča, ampak trtna uš, ta je uničila vse pokalice, trtna uš; ako hočem, mi lahko še gnido pokaže! In dvigne roko in sproži tik pred mojim nosom nohet ob nohtu, češ, to je gnida tiste trtne uši!

Globoko ogorčenje je odsevalo iz poštenih oči gospoda F., ko mi je pokazal, kako mu je pred nosom z nohti tlesnil predsednik "Majolike".

Nazori o pokalicah in njih razmere s točo ali trtno ušjo gotovo da so lahko različni, in kakor pa ni bilo pravilno, da gre predsednik "Majolike" in z nohti tlesne gospodu F. pred nosom. Tega ne bi smel storiti — po mojem skromnem mnenju.

Gospod F. me je resno pogledal, globoko je zasopel in potem nadaljeval: "Oprostil sem roko iz nadležnega objema in sem rekel: 'Gospod, vi ste pili! Pili ste gotovo iz najboljšega namena, toda iz vas govori vino, drugače ne bi žalili rodoljuba, rodoljuba, sem rekel, ki je vneto deloval za stvar, ko ste vi še platno ponujali na prodaj!' — Dovolj rahlo sem mu povedal, kar mu je šlo, ne? še preveč rahlo. Oni pa pokonci, pričel je z rokami opletati in kričati. 'Lep rodoljub,' me je oponašal, 'ki še za liter vina nima rodoljublja v srcu, taki ro-

doljubi sodijo v pokoj, v zaslužni pokoj sodijo taki rodoljubi, njih narodnost pa med škarje!' Tako je kričal, in vse naokoli mu je ploskalo, ne eden, vam rečem, ne eden se ni zavzel zame, pač pa se je zbrala 'Majolika' in mi olajšala odhod s prelepo narodno pesmijo:

"Pober" se ti huncvot preč, da te ne bom vidla več, da te ne bom vidla več!"

Te veselice ne pozabim! — Sicer pa: "Zrela hruska, če je ne utrgaš, pa sama pade," pravi pregovor. Kdo ve, ali nisem bil potreben, da me Močilani opomnijo, kaj sem: upokojeni rodoljub!"

Pritisnil je čelo zopet ob šipo, obmolnil in zrl v noč...

Mož se mi je smilil. Tragika njegove usode — v vsem obsegu mu niti ni bila še jasna — me je genila.

Tolažil sem ga, da pevsko društvo "Majolika" pač še ne zastopa vesoljnega naroda. "Vi ste stari," sem rekel, "to je res; toda dandanes je ravno starost tisto, kar daje veljavo. Glejte, celo postavke sklepajo, kako je treba čuvati starino v prid in slavo domovine, v šolah uče njih varstvo, s priznico ga pridigujejo. Poznam tudi urad, sem rekel, tam sede tako stari gospodje: brez bergelj si ne morejo nikamor pomagati. Pa ni govora, da bi šli v pokoj, kaj še! Nasprotno, na javne stroške jih bo država restavrirala, preslikala in konservirala, pa bodo še držali kakih trideset let. Tako se ravna s starimi gospodi! Le nikar ne obupati!"

Genljivo je bilo videti, kako je svetel žarek upanja preletel lice gospodu F.

"Toda moj želodec," je rahlo ugovarjal, "moj želodec res ni več za narodna slavlja!"

"Gospod F., brez strahu!" sem rekel. "Tisti svoj želodec pošljite ali nesite v slatinsko zdravilišče, pa bo! Tam vam ga skratčijo in prepleškajo, da bo kakor nov, in čili in zdravi boste lahko zopet delovali za stvar, kakor v svojih najboljših letih."

Lagal sem. Vedel sem, da mož s tem želodcem je brez rešitve izgubljen za stvar. In ne bo ne prvi, ne zadnji, ki ga onemogel želodec požene v tužno progmanstvo! Lagal sem, vendar sem bil vesel, da sem čeprav z lažjo otel moža vsaj prvemu, najhujšemu navalu obupa.

Nadaljni pogovor nama je prekinil rejeni izprevodnik, ki je porinil v najin oddelek še dva moža: orožnika z natak-njenim bodalom in uklenjenega ujetnika. Rekel je, da takih dveh mož, ki potujeta takorekoč v uradnih poslih, ne more posaditi v menažerijo. Tako smo se štirje izbrani trezni možje vozili skupno oni konec do Ljubljane...

Na Angleškem ima vsak vlak svoj poseben voz za pijance. Slična uredba bi bila tudi nalenjski železnici nujno potrebna. Toda posebnega voza ne bo treba za pijance, ampak seveda za trezne, ker je teh manj. In niti celega voza jim ne bo treba, majhen oddelek s štirimi sedeži bo zadostal. Toliko usmiljenja pač zaslužijo oni ne-bogljenci, katerim je sojeno, da se morajo trezni voziti po dolenski železnici!

"Amer. Slovenec" je vez, ki druži ameriške Slovence od obale do obale.

Nedeljski pomenki

J. M. Trunk

TEDENSKI KOLEDAR

- 20. Nedelja — 3. predpostna
- 21. Ponedeljek — Feliks
- 22. Torek — Marjeta - Washingtonov rojstni dan
- 23. Sreda — Pepelnica
- 24. Četrtek — Matija, apostol
- 25. Petek — Valburga
- 26. Sobota — Porfirij

TRETJA PREDPUSTNA NEDELJA

"Izročili ga bodo paganom, in zasmehovali ga bodo, zasramovali in pljuvali vanj... in potem umorili" (Luka, 18, 32).

Na smrt obsojenim ne odkrijejo prezigodaj dneva obsodbe. To zahteva ozir na človeško naravo. Smrt pred vrati je že marsikaterega mladeniča osivela v nekaj urah.

Ni šlo za smrt apostolov, o svoji smrti je Jezus govoril. Kot človek ni bil brezčuten do lastne smrti, natanko pa je vedel uro in poznal način. Najbližnja bližina ga je v vrto Getzemani do krvi pretresla. Šlo je za to, da bi bili apostoli na jasnem. Na poti gor v Jeruzalem so bili, kakor so šli gor prejšnja leta. Pa začne govoriti tokrat o smrti, in taki smrti!

"Izdan... izroččen... zasmehovan... opljuvan... umorili..." Le zločince umorijo. Konca "tretji dan bo ustal" niti slišali niso. Začuden so morali gledati apostoli, ker v svojih srcih so gojili vse drugačne misli, imeli druge upe, smrt, in taka smrt... kdo naj to ume?

Napovedal jim je ta in tak konec, na jasno pa apostoli niso prišli, niso umeli. Poznali so prerokbe, pa so pomen teh za-

temneli začasni upi na zemeljsko kraljestvo. Božanstvo Zvečarjevo in duhovni značaj njegovega kraljestva jim je zbledelo pred očmi. Morda so celo mislili, da pride prav tokrat do sijajnega začetka novega kraljestva, ko grejo gor v Jeruzalem, in da bodo oni kmalu zasedli prostore na odličnih mestih. In zdaj pride in pove, da bo konec — umor! Ni čuda, da omeni evangelist: "In oni niso ničesar od tega umeli in bila je ta beseda skrita pred njimi in niso vedeli, kaj se jim je pravilo." Pokopani upi vsakega hudo zadenejo.

Jezus jih je poznal in bil z njimi potrpežljiv. Beseda ni zalegla, morda bi dejanje, da vidijo njegovo božjo moč. Slepce je ob potu. Ko izve, kdo gre mimo, kliče na vso moč: "Sin Davidov, usmili se me." Apostolom je sitno. Tiho! Ne utihne, in čudežno se mu odprejo oči. Umorili... ustal bo... ni jim še vse na jasnem.

Postni čas je, ko nam Cerkev to pove. Ali bomo mi na jasnem? Ali bomo naprej gledali le na sijajna mesta v nekem zemeljskem beraštvu?

STUDENEC BLAGOSLOVA!

300 svetih maš letno, za žive in mrtve člane Mašne Zveze. Članarina za vsako osebo živo ali umrlo 25c. (Nikdar ni potreba obnoviti). Upišite vaše sinove vojske.

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA

za afriške misijone,

3624 W. Pine Blvd. Dept. A. St. Louis (8), Mo.

DR. FRANK T. GRILL

ZDRAVNIK in KIRURG

Stanuje in ordinira na:

1858 W. Cermak Rd., -- Chicago, Illinois

od 2 do 4 popoldne in od 7 do 9 zvečer. — Ob sredah in ob nedeljah po dogovoru.

Telefon v uradu in v stanovanju CANAL 4955

"SHALL SLOVENIA

BE SOVIETIZED?"

Tak naslov nosi knjižica, ki jo je izdala Zveza slovenskih župnij v Ameriki, katere naslov je: 3547 East 80th Street, Cleveland, Ohio. Dobi se pa tudi pri Ave Maria v Lemontu, Ill. kakor tudi jo lahko naročite od naše knjigarne.

Knjižica je izšla v angleškem jeziku, ki ima namen seznaniti našo mladino in naše angleško govoreče Amerikance o dogodkih v Sloveniji. Knjižica tudi zavrača nekatere trditve Louisa Adamiča. Naslov ji je: SHALL SLOVENIA BE SOVIETIZED? Po naše: Ali bo Slovenija postala komunistična?

Ako hočete, da se vaši mladi in angleško govoreči sosede ter znanci seznanijo z resničnim stanjem v Sloveniji, naročite jim to knjižico.

Knjiga ima 72 strani. Posamezen izvod stane 25c. Najbolje je da naročite štiri izvide skupaj in pošljete za nje \$1.00. Lahko jih boste oddali in s tem pomagali širiti pravo poznanje dogodkov v Sloveniji.

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 W. Cermak Road,

Chicago 8, Illinois

BUY WAR BONDS BY PHONE
CALL THE VICTORY NUMBER

Sta 2424

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

Ustanovljena 29. novembra 1914.

V Zedinjenih Državah Sedež: Joliet, Ill. Inskorp. v drž. Illinois Severne Amerike. 14. maja 1915.

Naše geslo: "Vse za vero, dom in narod; vsi za enega, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: George Stonich, 257 Lime Street, Joliet, Illinois
1. podpredsednik: Frank Tushet, 716 Raub St., Joliet, Ill.
2. podpredsednik: Kathrine Bayuk, 528 Lafayette St., Ottawa, Ill.
Tajnik: Frank J. Wedic, 301 Lime Street, Joliet, Ill.
Zapisnikar: John Nemanich, 650 N. Hickory St., Joliet, Ill.
Blagajnik: Joseph Klepac, 903 Woodruff Rd., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Mathew Keba, 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vrh. zdravnik: Joseph A. Zalar, 351 No. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, 1748 W. 21st St., Chicago, Ill.
Joseph L. Drasler, 1318 Adams Street, North Chicago, Illinois.
Joseph Jernan, 20 W. Jackson St., Joliet, Ill.

ROBOTNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 39 Winchell St., Sharpshurg, Pa.
Mary Kovacich, 2294 Blue Island Ave., Chicago, Ill.
John Denia, 2730 Arthington Ave., Chicago, Ill.
Predsednik Atletičnega oddelka: Emery Subar, 540 North Bluff Street, Joliet, Illinois.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Do 1. jan. 1942 je DSD. izplačala svojim članom in članicam ter njih dedičem raznih posmrtnih, pokojnin, bolniških podpor ter drugih izplačil denarne vrednosti do četrta milijona dolarjev.

Društvo za DSD. se lahko ustanovi v vsakem mestu Zdr. držav z ne manj kot 8 člani (cam) za odrasli oddelki. Sprejme se vsak katoličan moškega ali ženskega spola v starosti od 13 do 60 let. V mladinski oddelki pa od rojstva do 16. leta.

Zavaruje se za \$250.00, \$500.00 ali \$1,000.00. Izdajajo se različni certifikati, kakor: Whole Life, Twenty Payment Life in Twenty Year Endowment. Vsak certifikat nosi denarno vrednost, katere se vsako leto viša.

Poleg smrtnine izplačuje DSD. svojim članom (cam) tudi bolniško podporo iz svoje centralne blagajne, kakor tudi za razne operacije in posrednine.

Mesečna plačila (assessments) so urejena po American Experience tabeli.

DSD. je 121.90% solventna, potrjujejo izvedenci (actuaries).

Uradni jezik je slovenski in angleški.

Rojakom in rojakinjam se DSD. priporoča, da pristopijo v njeno družbo!

Za vsa morebitna pojasnila in navodila se obrnite pisмено ali ustmeno na gl. tajnika: FRANK J. WEDIC, 301 Lime St., Joliet, Ill.

IMENIK

in naslovi krajevnih društev Družbe sv. Družine

Št. 1. Društvo sv. Družine, Joliet, Ill. — Predsednik Joseph Buchar, 354 Ottawa St.; tajnik in blag. Anton Smrekar, 1012 Vine St. Vsi v Joliet, Ill. — Seja se vrši vsako četrto nedeljo v Ferdinand Hall.

Št. 3. Društvo sv. Družine, La Salle, Ill. — Preds. Anton Strudel, 1101 - 5th St.; tajnik in blagajnik John Prasen, 1303 Third St. Vsi v La Salle, Ill. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu, v šolski dvorani sv. Roka, ob 1. uri popoldne.

Št. 4. Društvo sv. Družine, Bradley, Ill. — Predsednik George Krail, P.O. Box 462, tajnik John Zajc, P.O. Box 55, blagajnica Anna Jannick, Box 308. Vsi v Bradley, Ill. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

Št. 5. Društvo sv. Družine, Ottawa, Ill. — Tajnik Frank Less, 1206 Chestnut Street. Vsi v Ottawa, Illinois. — Seja se vrši vsako sredo po tretji nedelji v mesecu v prostorih sobr. Frank Less ob pol 8. uri zvečer.

Št. 6. Društvo sv. Družine, Waukegan, Ill. — Predsednik Anton Marincic, North Chicago, Ill.; tajnik in blagajnik Joseph L. Drasler ml., 1318 Adams Street; North Chicago, Ill. Seja se vrši vsako prvo soboto v mesecu ob pol osmi uri do predklica v novi šolski dvorani na Tenth St.

Št. 8. Društvo sv. Družine, Rockdale, Ill. — Preds. Martin Zajc, 606 Moen Ave., tajnik in blagajnik Michael Smajd, 724 Meadow Ave., Rockdale, Ill. Vsi v Rockdale, Ill. Seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani.

Št. 10. Društvo sv. Družine, South Chicago, Ill. — Tajnik Anthony Motz, 9640 Avenue "L". Vsi v South Chicago, Ill. Seja se vrši vsako četrto nedeljo v mesecu.

Št. 11. Društvo sv. Družine, Pittsburgh, Pa. — Predsednik Joseph Pavlakovich, 39 Winchell St., Sharpshurg, Pa.; tajnik George Weselich, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.; blagajnik Joseph L. Bahorich, 5314 Duncan St., Pittsburgh, Pa. — Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne v Slovenskem domu na 57. cesti.

Št. 12. Društvo sv. Cecilije, Joliet, Ill. — Predsednica Anna Jerisha, 658 N. Broadway St.; tajnica Julia Camp, 405 Indiana Street; blagajnica Amalia Shellok, 1011 Highland Ave. Vse v Joliet, Ill. — Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu, ob 2. uri popoldne v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Št. 13. Društvo sv. Ivana Krstitela, Chicago, Ill. — Preds. Stevo Kosar, 4456 No. Kenton ave.; tajnik John Densa, 2730 Arthington St.; blagajnik Frank Puklavetz, 1930 W. 21st Place, Chicago, Ill. — Seja se vrši vsako četrto nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani sv. Stefana, vogal So. Wolcott ave.

Ta imenik se priobči v listu večkrat. Ako kateri izmed uradnikov spremeni svoj naslov, naj to naznani na glavni urad D. S. D. po društvenem tajniku. Ravno tako naj se naznani ako kateri najde kako popravilo, da se ista popravi.

KAJ HOČEJO AMERIKANCI

Cassino, kjer so se utrdili Nemci, zavezanci so se pa trudili, da bi jih pregnali, se vidi spodaj na desni. Amerikanci so prišli v mesto na enem okncu, pa so se spet umaknili, ko so zajeli nekaj ujetnikov. Amerikanci in Britanci so razširili svoje napadalno okrožje pod Rimom, s tem da so napadli bližnjo Cisterne, ki je v nemških rokah.

PISMO STAREGA PROFESORJA BLAŽA

Dragi g. urednik!

Pismonaša mi je ravno prinesel vaše pismo. Razveselilo me je, ker ste tako prijazno sporočili, da me drage volje sprejmete med svoje dopisovavce in člankarje. Potrudil se bom, da bom vam večkrat poslal kako pismo za list Amerikanski Slovenec, ki mi res ugaja. Tu pa tam pogledam seveda tudi v kak drug list, da vidim kaj tudi drugi pišejo. Največkrat najdem, da pišejo o vsem mogočem, samo o tistem ne, kar napovedo v prvih treh vrstah svojih dopisov. Prav pred kratkem sem bral v nekem listu dopis, ki se začne tako-le: "Dovolite mi, da se tudi jaz oglasim in poročam naše novice iz naše nasebine, ki jih je vedno dovolj..." Sledim naprej dopisu, ki je obsegal dve koloni. Pa nobene novice, ki bi zaslužila res to ime. Pač pa dopisnik razpravlja o socializmu, komunizmu, o Sansu in konča s tem: "Demokracija bo zmaga, ker je demokracija."

Well, kje so pa tiste novice, ki jih je vedno dovolj? Na doslednost je pozabil. To se pravi, kadar mati reče, da kuha kislizo zelje, naj ne prinese na mizo makaronov, ker znabiti bi jo še otroci pobarali: Mati, kje je pa zelje?

Kakor je treba doslednosti kuharicam, da denajo v lonec ono kar napovedo da bodo skuhalo, tako je potrebno tudi dopisnikom paziti na to, da res o tistem pišejo, kar napovedo v začetku, da bodo pisali.

Grški modrijan je dejal nekoč: Kdor predolgo govori, velikokrat ne ve, kaj govori. Za dopisnike pa bi tudi ne bilo napadno merilo, da kdor dolge dopise piše, večkrat ne ve kaj piše. Pri pisanju je treba pazljivosti, ker pisana in tiskana beseda ostane in če je nepravilno zapisana se ji lahko še čez leta smejejo, ko pride ljudem pred oči.

Posebno je pa priporočljivo, da kadar pišemo polemične dopise ali članke, da smo pazljivi. Ogibati se je treba psov in nepotrebnega žaljenja. Dostojno je treba pisati v vsakem slučaju. Z golim zmerjanjem in zasmejevanjem ne dokažeš nič, kakor le, da si zelo napetega temperamenta in da rad vzrojiš ob vsakem vzroku. Kadar napišeš polemičen članek, ga po-

loži za en čas na stran. Vsaj prespi se pošteno in preberi ga drugo jutro. Marsikaj boš našel v njem, kar ne boš odobral.

Ne recite mi radi tega, kar sem danes napisal, da sem siten star dedec. Drugič bom mahnil na drugo polje. Do tedaj pa vas vse lepo pozdravlja,

stari profesor Blaž.

TO IN ONO

LAHKA PISMA

Chicago, Ill. — Poštni mojster Ernest J. Kruetgen prosi, naj se vsi tisti, ki pošiljajo pisma po Air Mail, poslužujejo prav tankega in lahkega pisemskega papirja in kuvert, ali pa tankih zložljivih pisem, ki ne potrebujejo posebnih kuvert. Take vrste "lightweight Air-Mail stationery" se lahko kupi povsod. Pri enem pismu ni posebne razlike, toda pri toni pisma je velikanska razlika, ker jih aeroplan odnese lahko skoraj dvakrat toliko, če so lahka.

AMERIŠKA LEGIJA VABI K SODELOVANJU

Chicago, Ill. — Pilsen Post šte. 825, lokalni odsek Ameriške legije vabi vse družine in posameznike, može in žene, prijatelje od vseh, ki služijo pri vojakih Zdr. držav, da se udeležijo kot gostje velikega shoda, ki bo 22. feb. ob 8. uri zvečer ta prihodnji torek v American Bohemian Hall na 1440 W. 18th St.

Glavni govornik na shodu bo James P. Ringley, bivši poveljnik Ameriške legije v Illinoisu in načelnik odbora za rehabilitacijo vojnih veteranov te druge svetovne vojne. Glavni namen tega shoda je, da seznani javnost z predlogo veteranov te druge svetovne vojne. Ta predloga, ki se jo bo skušalo uzakoniti in uveljaviti, obsega sledeči načrt: 1. Enako oskrbo bolnih in poškodovanih; 2. Točno u ravnavo zahtev za poškodovane; 3. Točna izplačila za službovanja; 4. Ustvariti priložnosti za popolno izobrazbo; 5. Poklicno vežbanje; 6. Priložnosti za zaposlitev; 7. Brezposelnostna odškodnina in 8. Nuditi pomoč za nakup domov in farm.

Funkcije teh ustanov naj se poveri popolnoma v roke Uprave za Veterane. Ameriška legija se bori za te cilje, ki so koristni onim, ki se bodo vrnili iz vojaške službe. Zato je obinstvo vabljenjo, da se tega shoda udeležijo.

— Berne, Švica. — Poročilo iz Sofije na Bolgarskem omenja, da je vlada odslovila podtajnika v ministerstvu za notranje zadeve in 13 drugih višjih uradnikov. Poročilo namiguje, da so bili odpušteni uradniki preveliki rusofili.

— Canberra, Avstralija. — Avstralska vlada je objavila, da ste Avstralijo zaprosile Anglija in Amerika, da naj kolikor ji dovoljujejo razmere zaklaga evropske osvobodene kraje s premogom. Anglija in Amerika ste s premogom čezdaje krajše.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani)

skih naselbinah, ki se s zavednostjo družite in se držite verskih svetinj, pridružite se temu skladu in postanite deležni pri pomoči še drugi, ki do sedaj še niste prispevali z nikakšnim darčkom.

Iskrena zahvala pa vsem, ki ste že prispevali do tega za tako skromno zbiranje tako velikega sklada, deset tisoč. Bodite veseli in ponosni, da ste pomagali, četudi le malokdo ve, kdo je kaj prispeval in dal. Kakor omenjeno, naše zbiranje je skromno in napravljeno potihoma, namen je iskren, vsak cent je štet in pripisan, nobenih stroškov ni, vse je vpisano z imeni.

Kdorkoli in od kjerkoli se nam lahko pridruži, svoj prispevek lahko pošlje na katerokoli slovensko župnijo, ali pa direktno na slovensko North American banko v Clevelandu; vse bo prišlo v prave roke. Pet tisoč tega denarja je v bondih. Drugih pet tisoč je naloženih na obresti do časa, dokler se ne bodo odprla vrata v domovino, ko se bo lahko nudila pomoč trpečim doma.

Imamo pa še druge ustanove poleg cerkva, katere so bile prve med prvimi rojaki. Ker smo Slovenci obenem kot taki zavzeti za vero, nismo nič manj čuteči za narodno stvar. V to so dokaz tudi številni narodni domovi, katerih je večjih in manjših v Clevelandu in okolici 8, reci in piši "osem". Tudi drugod imate take domove, to vem, toda v Clevelandu je vse le na veliko. To velja tudi v kulturi, katere se v velikem delu pospešuje in razvija tudi v domovih z igrami in drugimi činitelji, kot so pevška društva in podobno.

Kaj pa naše trgovine, katerih je v Clevelandu med 400 in 500? To tudi šteje v kredit našega naroda. Da o tem lahko nekaj napišem, se lahko razume, ker sem sam trgovec že nad 40 let in sicer v širšem obsegu trgovstva.

Nad vse to pa je še nekaj, ki nas dviga do popolnega trgovskega kredita. To so naše finančne ustanove: slovenska banka in slovenska posojilnica. Kadar pišemo o takih ustanovah, se že kosamo z velikimi ljudmi in s pravimi takozvanimi Amerikanci.

S prvim aprilom bo naša banka praznovala že 24-letni jubilej. Res je nas med tem časom potresel vihar in zrušil moralno, toda, saj veste, kakšne korenine smo Slovenci, in da se ne uklonimo! Smo, kakor pravi pesem: "Vse je vihar razdjal, narod pa zmeraj stal!" Za hip so bile poražene te institucije moralno, toda možje so se dvignili pokonci in se niso uklonili; po preiskunjah so se zavzeli nanovo in danes se narod veseli, da so denarni zavodi spet na poti najlepšega napredka, ki je moralno in gmotno narodu v korist. Reorganizirana banka je plačala 5 dividend in obeta veliko bodočnost. Zadnji teden je banka otvorila svoje krasne nove prostore v že plakanem dvonadstropnem poslopolju, ki je last naše slovenske banke.

Tako je, če se ljudje ne uklonijo, če v same sebe zaupajo, kadar pride ura preizkušnje. In ko bi hotel še dalje pisati o društvenemu gospodarstvu našega naroda, o društvi, enotah in zvezah, potem bi začeli misliti, da smo Slovenci cela Amerika. Res pa je, da smo ravno Slovenci doprinesli največ v Ameriki, če se primerja naše število s številom drugih narodov. Zato se pa od časa do časa lahko malo pohvalimo; tega nam ne sme nihče oporekati. Tako mislim jaz.

Vsem prijateljem in znancem iskren pozdrav. Ker ne morem osebno do vas, naj vam ne-

se moje misli Am. Slovenec, do katerega sem vedno gojil spoštovanje.

Anton, Grdina, 1058 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.

PATRIOTIČEN PROGRAM

Joliet, Ill.

Vabimo vse članice podr. št. 20 Slovenske Ženske Zveze na posebno sejo prihodnje nedelje 20. februarja. Seja se bo vršila v navadnih prostorih Ferdinanda dvorane. Pričela se bo pred drugo uro.

Po seji, ob tretji uri, bo patriotičen in "War Bond" program.

gram. Nastopilo bo nekaj govornikov in slišali bomo tudi nekaj lepih pevskih točk.

Vabljeni so tudi razna društva ter njih prijatelji, da se udeležijo tega zanimivega in kratkega programa, ki je za današnje čase tako potreben. Vstop je prost. Vsi so dobrodošli!

Odbor podr. št. 20 SZZ.

BUY WAR BONDS
and give the change to fight
INFANTILE PARALYSIS

V blag spomin

PRVE OBLETNICE SMRTI

našega dragega sina in brata

VICTOR E. BRUNER

ki se je smrtno ponesrečil 21. februarja 1943 v mornariški službi.

Spomin na Te ljubi sin in brat bo ostal vedno v naših srcih, dokler se ne snidem nad zvezdami, kakor nas to zagotavlja Sv. Križ.

Pred letom dni so Te odnesli iz naše srede, dragi sin, ostal nam je le Tvoj spomin, ki v srcih vedno nam živi.

Zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer ni mraku, kjer ni noči, resnice solnce ne stannil, tam solnce sreče Ti ne ugasne.

Četudi žalost nas navdaja, ker več med nami zdaj Te ni, naj svidenje nad zvezdami nam duše z upanjem napaja.

Žalujoci ostali:

VALENTIN in FRANCES BRUNER, oče in mati; VALENTIN ML., brat.

Cicero, Ill. v februarju 1944.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je dne 21. januarja 1944 preminula ljubljena mati in sestra

MARIJA DEŽMAN

Pokojna je bila rojena 24. februarja 1873 v vasi Groblje, fara St. Jernej na Dolenjskem, odkoder je prišla v to deželo pred 42 leti. Bivala je ves čas v La Salle, Illinois. Pogreb se je vršil po katoliškem obredu dne 23. januarja 1944 na St. Vincent pokopališču. Blaga mama so spadali k društvu Sv. Barbare št. 3. A. B. Z.

Zahvalim se stricu Antonu Jordanu in teti Ani za krasni venec in za obiske v času bolezni. Hvala vsem prijateljem in sosedom za pomoč v času žalosti. Nadalje se zahvalim sledečim za darovane sv. maše: tetam Mrs. Theresa Jordan in Mrs. Agnes Jordan, Mr. & Mrs. August Jordan, Mr. & Mrs. Louis Jordan, Chicago, Mr. & Mrs. Stanley Kaspinski, Chicago, Mr. & Mrs. Paul Cohard, Mr. & Mrs. Michael Kolczaski, Mr. & Mrs. Charles Smith, Peru, Ill., društvu Sv. Barbare št. 3, Mrs. Louise Jeruc, družini Kobal, Antonu Piletic ml., Mr. & Mrs. Frank Setina, Ann Piletic, Mr. & Mrs. Geo. Verderbar, Mr. & Mrs. J. Bubelis, Mr. & Mrs. Elwood Boume, Mrs. Theresa Morhorich, družini Gus Traeger, družini Bartolo in Vic Novak, Mr. & Mrs. Ignatz Benkie, De Pue, Ill., družini Krogulski in Borostowski, Mrs. Jennie Bruder, Mrs. Mary Stukel, Mr. & Mrs. Anton Strudel, Mr. & Mrs. V. F. Urbanouski, Mr. & Mrs. Joseph Furlan, Mr. & Mrs. Frank Kolovsky, Mr. & Mrs. Harold Prentice, Mr. & Mrs. Jos. Anglavar in Mr. & Mrs. Lad Tomaszwski.

Hvala našemu pogrebniku Mr. Charles Shimkus za tako lepo urejen pogreb, in vsem, ki ste prišli rajno mamo kropiti, ter vsem, ki ste nam pisмено izrazili sožalje.

Tebi draga mama in sestra pa želimo, potivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoci ostali:

MARIJA KROGULSKI, hči; ANTON JORDAN, Muskegon, Mich., brat; PAULA JEAN in KENNETH KROGULSKI, vnuk in vnukinja. La Salle, Ill. 15. februarja 1944.

Vsak človek je jetnik svoje usode. V njeni celici ostane do smrti.

KNEZ SEREBRJANI

— ROMAN —

Rusko — A. K. Tolstoj — Poslovenil — Al. Benkovič

Nihče ni prekinil njegovih besed; vsem so zaprle sapo. Car se je nagnil naprej in poslušal bled, žarečimi očmi, s peno na ustih. Krčevito se je oprijemal države naslanjača in se vidno bal, da bi mu ne ušla katera izmed besed Morozova. Videti je bilo, da vsako vtiska v spomin, da bi mu vsako poplačal s posebno muko.

Vsi opričniki so bili blede; nihče si ni upal pogledati carja. Godunov je povesil oči in si ni upal dihati, da bi ne obrnil pozornosti nase. Celo Maljutu je bilo tesno. Naenkrat pa je Grjaznoj zgrabil nož, skočil k Ivanu in mu rekel, kažoč na Morozova:

“Dovoli, gosudar, da mu prerežem grlo!”

“Ne drzni se!” je izpregovoril car skoro šepetaje in sopeč od razburjenja. “Pusti, naj njegova milost izgovori do konca!”

Morozov se je ponosno ozrl.

“Ali hočeš še burk, gosudar? Izvoli, še te pozabavam! ... Ostal ti je od zvestih služabnikov starega bojarjskega rodu še eden; tega si odlašal umoriti, menda zato, ker si se bal jeze božje, ali pa, ker si zanj še nisi izmislil primerne smrti. Živel je daleč od tebe, izobčen in lahko bi ga bil pozabil; a ti, gosudar, ne pozabiš nikogar. Poslal si k njemu svojega prekletega Vjazemskega — naj mu zažge dom in ugrabi ženo. Ko je potem prišel k tebi, da sodi Vjazemskega, si mu ukazal, naj se bježe z njim v tvojo zabavo, ker si mislil, da Vjazemski ubije tvojega starega služabnika. A Bog ni hotel njegove pogube, marveč je pokazal njegovo pravico.

In kaj si storil nato, gosudar?” je nadaljeval Morozov in glas mu je trepetal, zvončki na obleki so se mu stresli, “zazdelo se ti je, da je še prebivala sramota na tvojem služabniku, in sklenil si, osramotiti ga še bolj z nezasišano sramoto, kakor je še ni bilo! — Tedaj,” je kričnil Morozov, odinil mizo in vstal s svojega mesta, “tedaj si ti, gosudar, bojarja Morozova oblekel v norčev kaftan in si ukazal njemu, ki je rešil Tulo in Moskvo, naj zabava tebe in tvoje ogabne najemnike!”

Strašen je bil pogled na starega vojvodo sredi onemelih opričnikov. Njegova norčevska obleka je izgubila svojo pomen. Izpod njegovih gostih obrvi so švigali bliski. Bela brada mu je veličastno padala na prsi, ki so svoj čas vzdržale mnogo sovražnih udarcev, ki pa so bile sedaj pokrite s šarastimi zaplatami. In v njegovem srditem pogledu je bilo toliko dostojanstva, toliko plemenitosti, da se je zdel Ivan Vasiljevič majhen v primeri z njim.

“Gosudar,” je nadaljeval Morozov s povzdignjenim glasom, “novi norček stoji pred tabo. Čuj njegovo zadnjo šalo! Dokler si živ, so usta ruskega naroda zapečaten s strahom, a minilo bo tvoje zversko carjevanje in na zemlji ostane samo spomin na tvoja dela in tvoje ime preide od potomcev do potomcev v večno prekletstvo, dokler ne pride strašna sodba božja! In takrat bodo vse stotine in tisoči, ki si jih pomoril, vse množice mož in žen, mladencev in starcev, vsi, ki si jih ti ugonobil in izmučil, vsi bodo stopili pred Gospoda in tožili tebe, svojega mučitelja! In tisti strašni dan stopim tudi jaz pred večnega sodnika, stopim v teje obleki predenj in bom zahteval nazaj svojo čast, ki si mi jo vzel na zemlji! Tedaj ne boš imel s seboj svojih zavržencev, da bi zamašili usta vpijočih, uslišal jih bo sodnik — in ti boš vržen v večni ogenj, ki je pripravljen za hudiča in njegove anjele!”

Morozov je umolknil; zaničljivo je premeril carske ljubljence, jim obrnil hrbet in počasi odšel.

Nikomur ni prišlo na misel, da bi ga ustavil. Veličastno je šel skozi vrste miz in šele, ko je zamrlo žvenkljanje njegovih zvončkov, so se opričniki zdramili iz svoje odrevenelosti. Maljuta pa je vstal izza mize in rekel Ivanu Vasiljeviču:

“Gosudar, ali ukažeš, da ga takoj končamo, ali da ga vržemo v ječo?”

“V ječo!” je rekel Ivan, loveč sapo. “Čuvajte ga! Hranite ga! Ne mučite ga, da ne izdihne pred časom: ti si odgovoren zanj s svojo glavo!”

Zvečer je imel car posebno posvetovanje z Maljutu.

Količevi, ki so že dolgo sedeli v ječi in jih je zaslila Maljuta, so deloma priznali podtaknjeno jim izdajo, deloma jim je bila po mnenju Ivanovem zadostno dokazana od njihovih tovarišev in služabnikov, ki so jih izdajali, ker niso prenesli mučenja.

Tudi mnogo drugih oseb je bilo zapletenih v to stvar. Ko so jih na carjev ukaz prišli in kruto mučili, nekatere v Moskvi, druge v Slobodi, so izdali mnogo imen, številno mučenih je raslo od dne do dne in naposled naraslo na tri sto ljudi.

Ivan Vasiljevič je upošteval mnenje tujih držav, zato je sklenil počakati, da odidejo litovski poslanci, ki so se takrat mudili v Moskvi, in je določil, naj se usmrtijo vsi obsojenci na en dan; a da bi bil učinek kazni še strašnejši in da bi prestrašil upornike za bodoče čase, se je imela usmrtitev izvršiti v Moskvi pred vsem narodom.

Za isti dan je car določil usmrtitev Vjazemskega in Basmanova. Mlinar je bil kot čarodej obsojen, da bo sežgan na grmadi, Koršunu, ki se je bil predrznil stopiti v carjevo spalnico in katerega so imeli doslej pripravljenega za slavnostni slučaj, pa je car pripravil izredno usmrtitev, kakršne še ni bilo. Enako usodo je določil tudi Morozovu.

O podrobnostih te skupne usmrtitve se je razgovarjal car do pozne noči in petelini so že dvakrat odpeli, ko je odpuštil Maljutu in odšel v svojo molilnico.

35. Smrtna kazen.

Po odhodu litovskih poslancev, na predvečer dne, določenega za slovesno usmrtitev, so Moskvitani z grozo gledali priprave zanj.

Na velikem trgu v notranjosti Kitaj-goroda je bila postavljena cela vrsta vislic. Med njimi je stalo nekaj tramov s kladam. Nekaj dalje je visel na poprečnem tramu med stebri ogromen železen kotel. Na drugi strani tramovja je štrlel steber, v katerega so bile pritrjene verige, okrog stebra pa so delavci grmadi grmado. Med vislicami je bilo videti razna neznana orodja, ki so vzbujala v množici grozna ugibanja, od katerih se je že vnaprej krčilo srce.

Polagoma so se od groze razkropili vsi, ki so bili prišli trgovat. Puščoben je postal ne samo trg, ampak vse ulice v okolici. Prebivalci so se pozaprl v svojih domovih in šepetaje govorili o bližnjih dogodkih. Vest o strašnih pripravah se je raznesla po vsej Moskvi, povsod je zavladala mrtva tišina. Trgovine so se zaprle, nihče se ni pokazal na ulicah, samo zdaj in zdaj so dirjali po njih hitri sli, poslani z ukazi iz Arbata, v katerem se je Ivan nastanil v svoji priljubljeni zgornjici. V Kitaj-gorodu ni bilo slišati drugega šuma razen udarcev tesarskih sekir in govorjenja opričnikov, ki so določevali dela.

Ko se je znočilo, so utihnili tudi ti glasovi in mesec, ki se je dvignil iz za zobatih sten Kitaj-goroda, je razsvetlil brezljadni trg, ki je bil ves naježen kolov in vislic. Ni ti ena luč ni svetila iz oken, vse okenice so bile zaprte, le tu in tam so mrko gorele svetiljke pred vnanjimi cerkvenimi podobami. A spal to noč ni nihče; vsi so molili in čakali, da se zdani.

Nazadnje je napočilo usodno jutro in na nebu se je oglasilo nenavadno glasno kranje vranov in kavk, ki so, sluteč bližnjo kri, od vseh strani leteli h Kitaj-gorodu, v kitah krožili nad trgom in v črnih vrstah zasedali cerkvene križe, nadoknice in sle-mena hiš in vislice same.

NEMCI BI RADI VSAJ LOKALNO ZMAGALI; RUSKI POGOJI ZA NEMCE IN DRUGO

(Nadaljevanje z 1. strani)
jajo naprej. Benediktinski samostan nad Cassino je popolnoma razbit. Ameriška pehota pravkar bi je boj za vrh gore, s katere se dominira daleč vso okolico. Odpor nemškega letalstva ni več posebno hud. Tudi nemško topništvo po okolici ne kaže več tiste aktivnosti kakor pred dnevi. Nemci mogoče spreminjajo pozicije, ali pa se pripravljajo na umik. Drugih posebnosti na italijanski fronti ni.

London, Anglija. — Ruski poslanik v Londonu Fedor Gusejev ima pripravljene ruske pogoje za Nemčijo. Predložil jih bo danes evropski svetovalni komisiji. Amerikanci in Angleži so svoje pogoje komisiji že izročili. Ta mednarodna komisija jih bo pokazala Nemcem, kadar se bodo odločili za podajo. Pogoji so, ki določajo za povojno Nemčijo popolno razorožitev. Nemškemu vojnemu zmagaju se morajo vsi kremplji poraziti enkrat za vselej.

Z ruske fronte poročajo, da so Rusi napredovali od pet do deset milj v smeri od Luge proti Pskovu. Ruski parašutniki so pristali daleč v Estoniji za nemško fronto in napadajo nemške komunikacijske zveze. V Ukrajini divjajo zadnje dni zopet hudi boji. Rusi pripravljajo nove obkroževalne sunke.

Pogajanja z Finci so baje v teku. Zadnja poročila omenjajo, da ruske zahteve so takojšnja okupacija vse Finske. Kljub pogajanjem so Rusi v sredo večer ponovno bombardirali finsko prestolno mesto Helsinki.

NAVODILA ZA ČAS KO PRIDE INVAZIJA

(Nadaljevanje s 1. strani)

pet gozdnih poti bolj v notranjosti.

“Vaše delo je zelo enostavno. Ovirajte Nemce v njihovih premikih. Valjajte kamenje in stene na vozila napolnjena z vojniki. Ponoči preprečite pot z drevesi, tako da ne morejo naprej. Ako Nemci pridejo na motorciklih, postavite žice preko cest, da bodo polomile njihova kolesa.

“Po dnevi posujte ceste z žebli ki bodo preluknjali gumijasta kolesa. Ako nemška vozila stojijo, in ni nobenega okrog, zabijajte žeblje v gumijasta kolesa.

“Ako vas Nemci vprašajo, da jim pokažete pot, pokažite jim napačno pot. Toda, prosim vas, bodite zelo pazljivi. Nemci so uničevali italijanske domove. Ubili so mnogo italijanskih mladencev. Sedaj nam morete pomagati, in oddolžiti te žrtve.”

Pomagajte Ameriki do zmagave! Kupujte zvezne vojne bonde!

Najboljšo Garancijo Zavarovalnice Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki ... Posljuje že 50. leto.
Članstvo: 39,150 Premoženje: \$5,500,000

SOLOVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 127,24%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE, kjer se lahko zavarujete za smrtne, rane, polkodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podpornice organizacije, potrdi se in prijavi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD V LASTNEM POSLOPU
351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Društvo sv. Jožefa

ST. JOE, K. S. K. J., CLEVELAND, (Collinwood) OHIO
Društvo zbira vsak tretji četrtek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob 7:30. Ako še niste član "na največjega društva v Ameriki, se vas opozarja, da se takoj vpišete dokler niste še prestari.

V društvo se sprejemajo moški in ženske v starosti od 16. do 60. leta. V mladinski oddelki pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Poleg izredno velikih podpor za najmanjše prispevke, goji društvo tudi razne vrste športa za mladino.

Predsednik John Pezdirc, 14904 Pepper Avenue, Tajnik Joseph Ferra, 444 E. 152nd St., Cleveland, Ohio. Zdravniki: Dr. Skur, dr. Ferme, dr. Stasny in dr. Opskar.

PRVI SLOVENSKE POGREBNI ZAVOD V CHICAGO

LOUIS J. ZEFRAN
1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611
NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN.

Najboljši avtomobil za pogrebe, krste in šenitovanja. — Mrtvašnica kapela na razpolago brezplačno. — CENE ZMERNE.

Pisano polje

J. M. Trunk

Izdajajo poštno znamke o raznih evropskih državah, ki so le na papirju, ali jih sploh ni. Kakšne namene pri tem zasledujejo, ne vem. Albanija? Dežela samih intrig. In Avstrije ne morejo pozabiti. Avstriji sami so leta vzdihovali, kakor Judje v babilonski sužnosti, da bi se združili z rajhom in bi Avstrije bilo konec, in ko je končno le prišel Hitler, so poljubovali fige na cesti, kjer se je vozil. Očividno pa zdaj Amerikanci vzdihujejo po Avstriji! Izgleda, kakor bi moralo biti vse polno držav in držav, da bo kaj za mešati, ako nekdo ne zagrmí: marš avse!

Ko so na Lawndalu trdili, da je Moskva pri tisti vesti o nekem miru med Anglijo in Nemčijo, "ustrelila velikega kozla", sem jaz pripomnil, da so Moskoviči — tiči, in taki tiči ne streljajo kozlov. Mogoče pa je, da imajo na Lawndalu prav.

Te dni pa je bilo nekaj v Moskvi, kar ni bil noben strel, fulnilo in počilo in zagrmelo in zabobnelo je, da je celo diplomatom vzelo sapo. Povsod je vse polno jamranja radi baltičskih držav, katere bo ruski medved požrl in posebno katoličane na meh odrli. Morda se pa le vreme za Hitlerja izpremeni, da ostane želoce ruskega medveda brez Baltika, tako bi se dalo pouzeti iz tistih solz! Well, ne vem, kako bo, ampak Moskva je rekla da bo 16 njenih republik 16 držav, ki se doma lahko ravšajo in kavsajo, pa bodo imele lastno zastopstvo napram drugim državam. To hudo cika na hudo samostojnost, in neki trdijo, da bo medved vse požrl! Roba robasta. Kar 16 glasov v zboru narodov, Amerika pa en glas! Bomo videli.

Večje važnosti je ta pok v Moskvi za druge Slovence. Če je dozdaj kdo ciknil na nekaj skupnega pri Slovanih, so rekli, da je zarukan in prisojen, in trdili so, da bo Stalin, ki je tujec in le komunist, vse pohrustal, in v Moskvi je toliko malo slovenske robe, kakor je je na Lawndalu v Chicagu. Ampak v Washingtonu dvigajo glave, ko je zagrmelo v Moskvi, da bi k tistim 16 državam hotele še priti države na Balkanu vsaj, ker tam je zarja moskovsko barvana. Ali ne izgleda ta roba, kakor bi bila panslovenske sorte? V Prahi razumejo precej dobro — rusko, in v Varšavi se ne bodo mogli dreti na vse gr-

lo. Roba robasta, in ti Moskovitci tiči.

Irec so kakor šrčeni na Stalinu te dni. Vatikan so malo pocukali v Moskvi radi politike, in to je že od sile za Irec! Prav, prav, da so Ireci vneti za Vatikan celo pri politiki. Očitajo temu nečednemu Stalinu, ki napada Vatikan radi politike, da je večeraj prišel berač in ves raztrgan v London in je moledoval in bridko jokal, ker Hitler ga je že skoroda zadavil, le malo je še manjkalo. In Angleži, kar je tudi Amerika, saj veste, so se usmili tega razcapanega berača in mu poslali pomoč, in s to pomočjo davi zdaj berač Stalin zmagovalca Hitlera, da lahko še zmagovalec postane, Stalin namreč, ne Hitler. In zdaj, ko je Stalina rešila le ameriška pomoč, pride ta večerajšnji berač in napade Vatikan! Tako Irec v sveti jezi. Prav, prav. Udanost Vatikanu je za katoličana lepa čednost. Ampak jeza na kósmatega Stalina ima lahko še drugo korenino. Irec je tudi Irec, ne le katoličan. Angleška pomoč je pomagala Stalinu, yes, Stalin ji je v Teheranu napil, ampak ta pomoč je pomagala tudi Angležu, da danes diha in jutri še lahko zmaga, in premagan bi bil lahko Hitler, in Irec je v sru gojil skrivno željo, da bi Anglež podlegel in bi Hitler zmagal! Povedati tega ne sme Irec, ampak v sru vihra huda jeza na Stalina, ker napada vatičansko politiko. Viš.

ZENSKA, KI BI HOTELA GOSPODINJITI

priletna samica ali vdova, ki bi hotela oskrbovati pri priletnem vdovu dom in bi kuhala, dobi stanovanje in odškodnino, ali plačo po dogovoru. Katera bi se zanimala za to naj piše na naslov Uprave tega lista, ki ji bo dalo naslov stranke, ki objavlja ta oglas. 4x

NAPRODAJ IMAM:

6 stanovanjsko zidano hišo, kopalna soba v vsakem stanovanju, blizu Damen Ave. in 21. Pl.; cena je \$7,500;
2 stanovanjsko zidano hišo, 5 in 6 sob; cena je \$4,600, 500 dolarjev naplačila;
5-sobni "cottage"; cena je \$4,500;
5-sobni "bungalow" v Berwynu; cena \$9,000.
Imam še več drugih hiš v Lawndale okrožju in drugod naprodaj.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na:

ANTON JORDAN,
2417 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Res. Tel. Rockwell 7196

DR. H. M. LANCASTER

Dentist
2159 West Cermak Rd.
Telefon Canal 3817
(ogel Leavitt St.)
CHICAGO, ILL.

DR. JOHN J. SMETANA

Pregleduje oči in predpisuje očala. — 23 let izkušnje OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.

POSLUŠAJTE

jugoslovanski radio program, ki se oddaja vsako nedeljo od 9. do 10. ure zjutraj preko radio postaje WGES v Chicagu. —

HASTEN VICTORY

MI POTREBUJEMO

Vojna je postavila našo tovarno delavce za premikanje blaga, za ročno prevažanje, pomagana hitri obrat

če pri prejemanju in odpošiljanju, mašinate in pomočnike.

Pomočnike za topljenje kovin in tovarniške delavce vse vrste.

Nobene skušnje ni potreba. Dnevno ali nočno delo, Dobri delovni pogoji, Dobra hrana za zmerne cene.

DANLY MACHINE SPECIALTIES, INC.,

2100 So. 52nd Ave., Cicero, Ill.
Vzemite Douglas Park nadulnično železnico, ali pa West Town Bus, ali polično železnico do naših vrat.